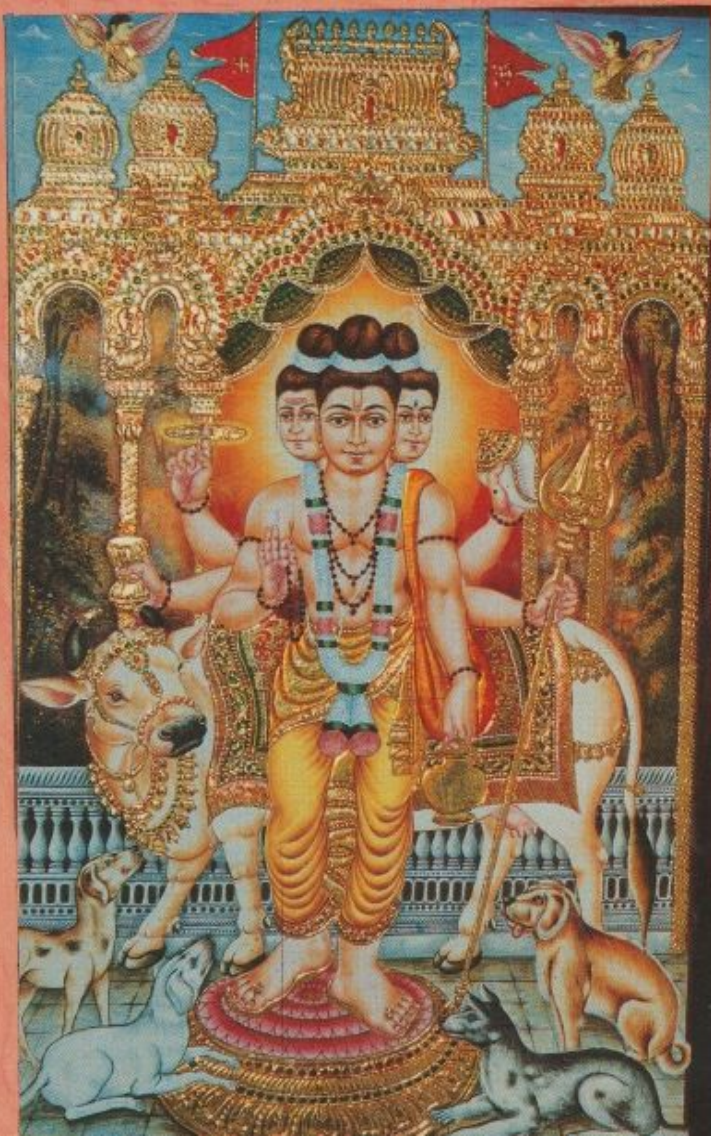
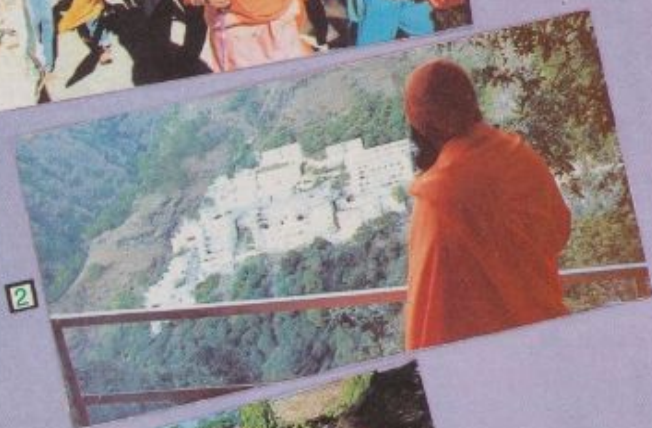

భక్తిమాల

December 1996

భక్తిమాల

తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక

ముక్తికన్యా వివాహాచ్ఛా యద్యస్తి తవ మానసే ।

ఆత్మాలంకరణార్థాయ భక్తిమాలాం గతే ధర ॥

సంస్థాపకులు : శ్రీ దత్త పీఠాధిపతి

శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామీజీ

సంపాదకులు

శ్రీ కుప్పా వేంకట కృష్ణమూర్తి

సహకార సంపాదకులు

శ్రీ షడ్గర్భనం సోమసుందర శర్మ, శ్రీ రమణ కుమార్

పుష్పగుచ్ఛం 19

డిశంబర్ 96

పుష్పం 12

స్వ దర్శనాయాత పురాణ శిష్యా

లోక ప్రఫుల్లాయత నేత్ర యుగ్మం

నేత్రో ధృత ప్రేమ రస ప్రవాహం

దత్తం కృపాసేవనకం స్మరామి

(శ్రీ దత్త ధ్యానమాలిక)

తన దర్శనం కోసం వచ్చిన పాతశిష్యులను చూచేసరికి సహజంగానే విశాలమైన ఆయన నేత్రాలు మరింత విచ్చుకొంటాయి. ఆ నేత్రాలలోంచి ప్రేమరస ప్రవాహాలు ప్రవహిస్తాయి. అట్టి రృపవల్ల ఆయనను ఎంత చూచినా తనివి తీరదు. అట్టి దత్తుని స్తుతిస్తున్నాను.

ఈ సంచికలో

శ్రీ దత్త ధ్యానమాలిక	1
సూక్తిమంజరి	3
ఈ మాసంలో మనపర్వాలు	6
పెద్దలూ ఏడు, మీకు తెలుసా?	7
గమనిక	9
చేదాంత పాఠములు	10
కొల్లూరు మూకాంబిక	14
శ్రీ స్వామీజీ వారి పర్యటన వివేదిక	17
శ్రీ స్వామీజీ చరిత్ర	24
కశ్మీర రాజ తరంగిణి	30
?.....సమాధానం	35
నామాక్షర స్తుతి	39
ఆశ్రమ శాఖలలో	41
సత్సాంగత్వం - అహింస	42
అనుభవాలు	44
శ్రీస్వామీజీ వారి పర్యటనా పల్లిక	46

చందా వివరములు

2 సంవత్సరములకు రూ-	125/-
5 సంవత్సరములకు రూ-	300/-
దాతలు రూ-	2000/-
పోషకులు రూ-	5000/-
రాజ పోషకులు రూ-	10,000/-

శ్రీ భక్తిమాల బ్రస్తు (రి)

శ్రీ గణపతి నచ్చిదాసంద ఆశ్రమము

దత్తనగర్, మైసూరు - 570 004

ఫోను : 22662, 30424

ఫ్యాక్స్ : 0821 - 521797

లోపలి అట్టపై ఫోటోలు

1. వైష్ణోదేవీ ఆలయానికి వెళ్ళేదారిలో త్రికుట పర్యటారోహణ చేస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.
2. పర్యటమాగ్గాన దూరంనుంచి వైష్ణోదేవీ ఆలయ సముదాయసాందర్యాన్ని తిలకిస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.
3. జమ్మూ కాశ్మీర్ రాష్ట్ర ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ M. రామకృష్ణగారు సతీ సమేతులై శ్రీ స్వామీజీకి స్వాగతం సమర్పిస్తున్నారు.
4. జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్ర ప్రధాన న్యాయమూర్తిగారి ఇంట్లో శ్రీ స్వామీజీ శ్రీచక్రార్చన చేసిన దృశ్యం. చిత్రంలో శ్రీమతి మరియు శ్రీ రామకృష్ణ, శ్రీమతి మరియు శ్రీ వీరవృజివేలి (జమ్మూకాశ్మీర్ పోలీస్ D.G.P.). ఈ యాత్రానిర్వాహకులు, శ్రీ స్వామీజీ భక్తులు శ్రీ పుష్కర్ నాథ్ సాంగ్లా.
5. తమిళనాడులోని పట్టిశ్యరం క్షేత్రంలో నవకోటి కుంకుమార్చన పరిసమాపనోత్సవ సభలో శ్రీ స్వామీజీ, కంచికామకోటి పీఠాధిపతి జగద్గురు శ్రీ జయేంద్ర నరహ్యతీస్వామి, ఇతర మహాత్ములు.
6. బెంగుళూరు ఆశ్రమంలో సూతనంగా నిర్వాణమైన గురునిలయానికి డి. 21-11-96 ప్రారంభోత్సవం చేస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.
7. ఆ సందర్భంగా అక్కడ శ్రీదత్త చరిత్ర నప్తాహ ప్రవచనం చేస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.
8. తమిళనాడులోని గంగైకొండ చోళపురంలో గల బృహదీశ్వరాలయంలో 26-10-96న జరిగిన అన్నాభిషేకాన్ని దర్శిస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.

సూక్తిమంజరి

ఒక వైజ్ఞానికుడు ఆకాశంలోకి రాకెట్టు వదలాలంటే, ముందు దాన్ని గురించి కొంత భావన చెయ్యాలి. ఒక వైద్యుడు శస్త్రచికిత్స చేయాలంటే, భావన చెయ్యాలి. కవి కావ్యం వ్రాయాలంటే భావన చెయ్యాలి. అలాగే, ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు గూడా తాను పొందదలచిన పరమపదం గురించి భావన చెయ్యాలి. ఈ భావన శాస్త్రాధ్యయనం ద్వారా లభిస్తుంది. వైజ్ఞానికుడికైనా అంతే, ఆధ్యాత్మికుడికైనా అంతే. వైజ్ఞానికుడు రాకెట్టును గోళాంతరానికి చేరుస్తాడు. ఆధ్యాత్మికుడు మనో బుద్ధులను పరమాత్మలోకి చేరుస్తాడు. వైజ్ఞానికుడు తన శాస్త్రాధ్యయనం తరువాత ప్రయోగశాలలోకి వెళ్ళి, అక్కడి నియమాల ప్రకారం ప్రయోగం చేస్తాడు. గమనించండి ప్ర + యోగం చేస్తాడు. ఆ ప్రయోగం ఎంత పెద్ద దైతే- వాడి నియమాలు అంత తీవ్రం గా వుంటాయి. అంతర్గోళ రాకెట్టులను ప్రయోగించే వైజ్ఞానికుడు, దిక్కులు చూస్తూ మీటలు నొక్కలేడు. ఏ వైరు పడితే ఆ వైరు ముట్టుకోలేడు. ప్రయోగం ఎంత పెద్దదో దాని ప్రమాదంగూడా అంత పెద్దదిగానే వుంటుంది. ఇంది అందరూ అంగీకరిస్తారు.

వ్యవహారదశలో తాలూకా ఆఫీసు గుమాస్తాతో వ్యవహరించేటప్పుడే కన్నా ప్రధాని మంత్రితో వ్యవహరించే టప్పుడు ఎక్కువ నియమాలు వుంటాయి. ఆ నియమాలు తప్పితే ప్రమాదంగూడా ఎక్కువగానే వుంటుంది. ఇదీ అందరూ అంగీకరిస్తారు.

ఇవన్నీ అంగీకరించిగూడా, ఆధ్యాత్మిక రంగంలో మాత్రం ఏ నియమాలు అక్కరలేదు, కేవలం సద్భావం చాలు, అని ఆలోచించేవారు ఈ రోజులలో పెరుగుతున్నారు. అలా ఆలోచించేవారు, తాము కేవల దేశ ప్రధానమంత్రితో గాక, త్రిజగత్సృష్టితో వ్యవహరిస్తున్నామని నుదనిపోతున్నామని కేవలం కొన్ని వందలకిలోల బరువుగల రాకెట్టునుకాక, కోట్ల జన్మల కర్మపరంపరల బరువుతో భూమికి అంటిపెట్టుకొనివున్న తమ అంతరంగాన్ని అణువణువునా

వుంటూనే బ్రహ్మాండభాండాలుకు ఆవల గల పరమాత్మదగ్గరకు ప్రయోగిస్తున్నామని మరచిపోతున్నారు.

వైజ్ఞానికులది ప్రయోగం. మనది యోగం. యోగాన్ని దర్శించిన మహర్షులెవరూ పై మరపులకు లోనుగాలేదు. అందుకే వారు అందరూ, నియమాలను పాటించారు. బోధించారు. నిర్వచించారు. పురాణాలలో, స్మృతులలో, ఉపనిషత్తులలో గూడా యీ నియమాల ప్రసక్తి స్పష్టంగావుంది. దర్శనకారుడైన పతంజలి మహర్షి వాటిని మరింత నిష్కర్షగా సూత్రీకరించాడు. సామాన్య భాషలో మనం నియమాలనుకొనే వాటిని, మన ప్రాచీన మహర్షులు మరింత విశ్లేషించి, యమ-నియమాలని-రెండు విభాగాలు చేశారు.

తత్ర-అహింసా-సత్య-అస్తేయ-బ్రహ్మచర్య-అపరిగ్రహః-యమాః- అని పతంజలి నిర్వచనం. అహింస, సత్యము, దొంగలించకుండావుండటము, బ్రహ్మచర్యము ఇతరులనుంచి ఏదీ దానంగా తీసుకోకపోవటము-అనేవి “యమాలు”. వీటిని అన్నిదశలలోపున్న సాధకులూ, అన్ని వేళలా, అన్నిచోట్లా ఆచరించితీరవలసిందే. వీటికి మినహాయింపులు లేవు. వైద్యుడు చిన్న శస్త్రచికిత్సచేసినా, పెద్ద శస్త్రచికిత్స చేసినా కత్తులు సరిగా కడుక్కోవలసిందే. దీనికి మినహాయింపులేదు. అందువల్లే ఈ నియమాలనకు పతంజలి మహర్షి “మహాప్రతములు” అన్నాడు.

శౌచ-సంతోష-తపః-స్వాధ్యాయ-ఈశ్వర ప్రణిధానాని- నియమాః- అని పతంజలి మహర్షి నియమ నిర్వచనం చేశారు.

పరిశుభ్రత, ఉన్నదానితో తృప్తి, తపస్సు, అధ్యాత్మశాస్త్ర అధ్యయనము, కర్మఫలాలను ఈశ్వరునికి సమర్పించటం -ఇవి నియమాలు. పరిశుభ్రత అంటే, సదాచారం. తృప్తి అంటే లేనిదానికోసం ఆరాటపడకుండా వడదకుండా వుండటం, తపస్సు అంటే, మనస్సును, శరీరాన్ని, వాక్కును భగవత్పరం చెయ్యటం, అధ్యాత్మశాస్త్రాధ్యయనమంటే, భగవత్తత్వాన్ని మనసం చెయ్యటం, కర్మఫల సమర్పణమంటే “నేను దేనికి కర్తనుకాదు, అన్నింటినీ

ఆ పరమాత్మే చేసుకు పోతున్నాడు" అనే గుర్తింపు కలగటం- ఇవి నియమాలు.

ప్రయోగశాలలోకో, అపరేషన్ థియేటర్లోకో ప్రవేశించాలంటేనే కొన్ని నిబంధనలుంటాయి. వంటినిండా నూనె రాచుకొని ప్రయోగశాలలోకి ప్రవేశిస్తావంటే వొప్పుకోరు. సిగరెట్లుకాలుస్తూ అపరేషను థియేటర్లోకి పోతానంటే వొప్పుకోరు. వీటిని వ్యతిరేకిస్తే ఆ వైజ్ఞానికుడే కాక, ఆ ప్రయోగశాలే చెడిపోతుంది. అవైద్యుడేగాక, అపరేషను థియేటర్ చెడిపోతుంది. అలాంటివి మన యమాలు.

ప్రయోగశాలలోకి ప్రవేశించి, అనుభవశాలియైన వైజ్ఞానికుడు, స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నట్లు కనిపిస్తాడు. కొత్తవాడు బిగుసుకొనిపోయి, బెరుకు బెరుకుగా ప్రవర్తిస్తాడు. వాడు నియమాలు పాటిస్తున్నట్లు మనకు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అనుభవజ్ఞుడ నియమాలను పాటించటం లేదనిపిస్తుంది. ఇది కేవల భ్రమ. వాడు ఎంత బాగా పాటిస్తున్నాడంటే, ఆ నియమపాలనే వాడి సహజస్థితి అయిపోయింది. అందువల్ల వాడు హాయిగా తిరుగుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నాడు. వాడయినా పొరపాటున ప్లగ్గలో చెయ్యి పెడితే ప్రమాదమే.

మన ఆధ్యాత్మిక రంగంలో మాత్రం నియమాలలోపం వల్ల ఏ ప్రమాదము లేదనే భ్రాంతి లోకంలోవుంది. నియమాలున్నాయంటే భయపడి అనలు సాధన మానేస్తాడేమో అనే దయతో, నియమాలగురించి భయపడవద్దని సద్గురువులు చెపుతూవుంటారు. క్రమంగా నియమపాలనం సహజ ప్రవృత్తిగా మారిపోతుంది గనుక, దీన్ని గురించి ప్రత్యేకమైన అందోళన అక్కరలేదని వారి భావం.

దీన్ని గ్రహించక నియమాలే అక్కరలేదనికొనేవారికోసం ఈ సూక్తి హెచ్చరిక చేస్తోంది గమనించండి.

యదా తు నియమాన్ మూఢ

పరిత్యజ్య ప్రవర్తసే

తదా తు స యమ స్త్విం భో

పరిత్యక్త్యతి దారుణః

ఓయి మూఢుడా! నీవు నియమాలను వదలి తిరిగితే నిన్ను యముడు వదలడుసుమా! ఆయమబాధ దారుణమైనది- ఇది సాధారణార్థం. ఈ శ్లోకానికి మరొక అన్వయం గూడా వుంది.

ఓయి మూఢుడా! నీవు నియమాలనే పాటించలేనివాడు, నీకు ఇక యమా లెక్కడ వుంటాయి? ఇక ఆ భగవంతుడు దారుణుడై (క్రూరుడై) నిన్ను వదలివేస్తాడు. ఇది రెండవ సమన్వయం. రెండవలా యథార్థాలే.

నియమాలను ఉల్లంఘించటమంటే ప్లగ్గులో చెయ్యిపెట్టటంవంటిది. దానివల్ల శిక్ష దారుణంగానే వుంటుంది. ఇక ప్రయోగశాలలో నియమాలను పాటించటంలో బద్ధకించేవాడు, బయటి నియమాలని ఎగగొట్టాలని చూస్తాడు. అప్పుడు వాడికి లోపలికి ప్రవేశమే నిషిద్ధమవుతుంది. అలాగే మన నియమాలను అతిక్రమించేవారికి-యమాలుకూడా చెడిపోతాయి. అప్పుడు పతంజలి భాషలో మహావ్రతభంగ మవుతుంది. అంటే ఆధ్యాత్మికరంగంలోంచే బహిష్కృతి సంభవిస్తుందన్నమాట.

శిక్ష ఇంత తీవ్రంగా వుంటుంది కనుకే, యీ సూక్తి ఇంత “దారుణం”గా హెచ్చరిక చేస్తోంది.

- శ్రీ స్వామీజీ

ఈ మాసంలో మన పర్వాలు

13-1-97	సోమ	భోగి
14-1-97	మంగళ	మకర సంక్రమణం (సంక్రాంతి)
15-1-97	బుధ	కనుమ
19-1-97	ఆది	వైకుంఠ ఏకాదశి (ముక్కోటి)
23-1-97	గురు	లీలా విశ్వంభట దత్త అవతారము (సూరత్)

పిల్లలూ, వీరు

మీకు తెలుసా?

దధీచి

పరోపకారం కోసం ఉత్తమ త్యాగాలు చేసిన మహాత్ములు అనేక మంది ఉన్నారు కానీ, వారెవరు దధీచి మహర్షికి సాటిరాలేరు. తమ సంపద అంతా దానం చేసిన దాతలు ఉన్నారు. తమ కండలే కోసి యిచ్చిన దాతలు ఉన్నారు. కానీ, తెలిసి తెలిసి పరోపకారానికై ప్రాణాలే యిచ్చిన మహాదాత దధీచి మహాముని.

ఒకప్పుడు దేవాసుర యుద్ధంలో రాక్షసులు తమ మంత్రబలం చేత దేవతల అస్త్రాలను అపహరించుకు పోసాగారు. ఈ ప్రక్రియ దేవతలకు కూడా కొత్తదే. కనుకనే వారు దానికి ఎదురు ఎత్తు వేయలేక పోయారు. కానీ, తమ అస్త్రాలు రాక్షసుల చేతికి చేరితే సమస్త లోకాల నాశనం ఖాయం. ఏమి చేయాలా అని వారు చాలా ఆలోచించి దధీచి మహాముని దగ్గరకు వెళ్ళి తమ అస్త్రాలన్నీ ఆయనకు సమర్పించి దాచి ఉంచమని చెప్పి, పారిపోయారు.

నిత్య సమాధిశీలుడైన దధీచి మహర్షికి ఈ అస్త్రాలపరిరక్షణ పెద్ద సమస్య అయి కూర్చుంది. ఆయనకు భయపడి రాక్షసులెవరూ దగ్గరకు రావటంలేదు కానీ, ఆయన ఏమరుపాటుగావుంటే మాత్రం వారు వాటిని దొంగలించక మానరు. మునిచాలా కాలం దేవతల కోసం ఎదురు చూశాడు. ఇకలాభం లేదని ఒకనాడు ఆయన ఆ అస్త్రాలన్నిటినీ తన కమండలూదకంలో కరగించివేసి, త్రాగివేసి హాయిగా తపస్సమాధిలో కూర్చుండిపోయాడు.

ఆ పని చేసిన కొద్దికాలానికే దేవతలు వచ్చి మా అస్త్రాలు మాకిమ్మన్నారు. “ఏమయ్యా! మీరిక రారులే

అనుకొని ఆ అస్త్రాలను త్రాగివేశాను. వాటి సారం నా ఎముకలలోకి ఎక్కిపోయింది. అవి మళ్ళీ బయటకు రావటం చాలా కష్టం” అన్నాడు దధీచి మహర్షి. “మహర్షీ! మా శత్రువులను ఎదిరించదగిన సమయం వచ్చింది. ఇప్పుడు అస్త్రాలు లేకపోతే మేము లోకపాలన ఎలా చేయగలము? ధర్మస్థాపన ఎలా చేయగలము?” అన్నారు దేవతలు.

దధీచి మహర్షి ప్రశాంతంగా ఆలోచించాడు. తానిప్పుడు అస్త్రాలి వ్యక్తపోతే దేవతలు తననేమీ చెయ్యలేరు గాని, సత్పురుషులకు మాత్రం రక్షణ లేకుండా పోతుంది. తన ఎముకలనే కనుక వారు తీసుకుంటే వారి అస్త్రబలం కోటిరెట్టే దేవతలు బలపడతారు. సరే కానిమ్మని ఆలోచించి, “దేవతలారా! నేను అనుమతిస్తున్నాను. మీరు నా ఎముకలను తీసుకుపోండి” అన్నాడు దధీచి మహర్షి. “అయ్యా! ఈ బ్రహ్మహత్యా పాతకాన్ని మేము తట్టుకోలేము అన్నారు దేవతలు.

దధీచిముని మారు మాటాడలేదు. ఒకింత దూరంలో నిలబడి ఈ సంభాషణ వింటున్న తన భార్య సువర్చను మాత్రం ఏదోవంకమీద ఇంటిలోకి పంపించివేశాడు. మరుక్షణంలో ఆయన సంకల్పబలంవల్ల ఉద్భవించిన యోగాగ్ని ఆయన శరీరాన్ని భగభగ కాల్చివేయసాగింది. దేవతలు నివ్వెరపడి చూస్తుండగానే రక్తమాంసాలు బూడిదై ఎముకలు మాత్రం మిగిలి వుండగా అగ్ని చల్లారింది.

దేవతలింకా తేరుకోకముందే బ్రహ్మదేవుడు ప్రత్యక్షమై ఆ మహర్షి ఎముకలలో నుంచి వివిధ ఆయుధాలను తయారుచేసి దేవతలకు అందించాడు. ఆ మహర్షి వెన్నుముకే ఇంద్రుడి చేతిలో వజ్రాయుధమై వృత్రాసురుడు వంటి అనేకమంది ఘోర రాక్షసులను సంహరించింది.

పిల్లలూ! చూశారు కదా! మహాత్ముల త్యాగదీక్ష అంటే ఏమిటో! దేవతలకు వారి అస్థ్యాలను కోటిరెట్లుబలంచేసి యివ్వటమేగాక, వారికి బ్రహ్మహత్యాపాతకం సోకకుండా వుండటంకోసం తనే శరీరాన్ని దహించివేసుకొన్న మహనీయుడు దధీచి మహాముని. అటువంటి ఋషి పరంపరకే మీరు వారసులు. దీనికి మీరు గర్వించండి. వారి బాటలో నడిచేందుకు ప్రయత్నించండి.

శ్లోశ్లోశ్లో

గమనిక

“శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద అవధూత దత్తపీఠబ్రహ్మ”, మరియు “శ్రీ జయలక్ష్మీమాతా నిత్యాన్నదాన బ్రహ్మ” అనే రెండు బ్రహ్మలకు ఇన్ కంటాక్స్ ఆక్ట్ 80-G నిబంధనల క్రింద మినహాయింపులు 31-3-99 వరకు పొడిగింపబడినాయని తెలియజేయుటకు సంతోషించుచున్నాము. ఈ రెండు బ్రహ్మలకు యిచ్చే నిరాళాలకు ఇన్ కంటాక్స్ మినహాయింపు పై నిబంధనల మేరకు లభించగలదు. భక్తుల సౌకర్యం కొరకై తత్సంబంధిత ఆజ్ఞా పత్రాలరిఫరెన్సు సంఖ్యలు ఈ క్రింద పొందు పరుస్తున్నాము.

శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద అవధూత దత్తపీఠ బ్రహ్మనకు ఆఫీస్ ఆఫ్ ది కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కంటాక్స్, కర్నాటకా, III, బెంగళూరు No. Accts. 718/77/96-97 Date 23-10-1996

శ్రీ జయలక్ష్మీమాత నిత్యాన్నదాన బ్రహ్మకు సదరు ఆఫీసువారి No. Accts. 718/76/96-97 Date 23-10-1996

వేదాంత పాఠములు

(గత సంచిక తరువాయి)

పాఠము-18

కారణ ప్రపంచ సృష్టి:

స్థూల సృష్టి, సూక్ష్మ సృష్టి, కారణ సృష్టి అని సృష్టి మూడు రకాలు. ప్రత్యక్షంగా కనిపించేది స్థూలసృష్టి, దానికి కారణమైనది సూక్ష్మసృష్టి. దానికి కారణమైనది కారణసృష్టి. కనుక సృష్టిక్రమంలో ముందుగా వచ్చేది “కారణసృష్టి” కనుక ముందుగా కారణ సృష్టిని పరిచయం చెసికొందాము.

రజోగుణ ప్రధానంగా వున్న మూలప్రకృతికి అవిద్య అని పేరు అని చెప్పుకున్నాం కదా! ఈ అవిద్య అనంత విధాలుగా వుంటుంది. అందుచేతనే దీనిలో ప్రతిబింబించిన చైతన్యరూపాలుకూడా అనంత విధాలుగా వుంటాయి. వీరే జీవులు. కాగా, శుద్ధసత్త్వ ప్రధానమైన మూల ప్రకృతిలో ప్రతిబింబించిన చైతన్యం ఈశ్వరుడవుతున్నాడు. రజోగుణ ప్రధానమైన మూలప్రకృతిలో ప్రతిబింబించిన చైతన్యం జీవుడవుతున్నాడన్నమాట. కాగా, ఈ జీవులకు వ్యష్టి రూపమైన అవిద్య కారణ శరీరమవుతుంది. ఈశ్వరునకు సమష్టిరూపమైన మూలప్రకృతి కారణ శరీరమవుతుంది. కాగా, జీవులు తాము కారణశరీరమైన వ్యష్టి అవిద్యలో ఉంటే అది వారికి సుషుప్తి అవస్థ అవుతున్నది. అలాగే, ఈశ్వరుడు తన కారణ శరీరమైన మూలప్రకృతిలో వుంటే అది ఆయనకు సుషుప్తి అవస్థ అవుతున్నది. జీవులకు గాని, ఈశ్వరునకుగాని తమ తమ కారణ శరీరములకే ఆనందమయకోశములని వ్యవహారము. వీటికే కారణ ప్రపంచసృష్టి అని వ్యవహారము.

ఇక సూక్ష్మ సృష్టిని పరిశీలిద్దాం .

సూక్ష్మ ప్రపంచ సృష్టి :

ఈశ్వరుని యొక్క సంకల్ప బలంచేత తమోగుణ ప్రధానమైన మూలప్రకృతి ఆవరణ శక్తిగానూ, విక్షేప శక్తిగానూ ఏర్పడింది.

ఉన్న వస్తువును ఆవరించివేసి కనిపించకుండా చేసేది ఆవరణ శక్తి.

అలా ఆవరించిన తరువాత దాని స్థానంలో లేని మరొక వస్తువును, ఆరోపించి పున్నట్లుగా భాసింపజేసేది విక్షేపశక్తి. ఒక ఉదాహరణ చెప్పుకొందాం. కనుచీకటిలో తాడును చూసి పామును కొన్నప్పుడు తాడును తాడుగా చూడనీయకుండా చేసేది ఆవరణశక్తి. తాడు స్థానంలో పామును కనిపింపజేసేది విక్షేపశక్తి.

ఈ విక్షేపశక్తియే మొదట సూక్ష్మాకాశంగా మారింది. సూక్ష్మాకాశంనుంచి సూక్ష్మవాయువు , సూక్ష్మవాయువు నుండి సూక్ష్మ అగ్ని, సూక్ష్మ అగ్ని నుండి సూక్ష్మ జలము, సూక్ష్మ జలము నుండి సూక్ష్మభూమి, ఉద్భవించాయి. వీటికే సూక్ష్మ భూతములనీ, అపంచీకృత భూతములని, తన్మాత్రలని, భూత తన్మాత్రలనీ పేర్లు. ఇవన్నీ కూడా మూలప్రకృతినుంచే వచ్చాయి కనుక, ఆ మూలప్రకృతిలో పున్న త్రిగుణాలు వీటిలో గూడా సంక్రమించి వుండనే వుంటాయి.

ఈ సూక్ష్మ పంచభూతాల యొక్క సత్త్వగుణాంశాల వల్ల పంచేంద్రియాలు ఉద్భవించినాయి.

ఆకాశం	నుంచి	చెవులు (శ్రోత్రము)
వాయువు	నుంచి	చర్మం (త్వక్)
అగ్ని	నుంచి	కన్ను (చక్షుః)
జలము	నుంచి	నాలుక (జిహ్వ)
భూమి	నుంచి	ముక్కు (ఘ్రాణము)

ఇక్కడ ఇంద్రియము, అవయవము అనేవి ఒకటి కాదని మనం గమనించాలి. ఉదాహరణకు కనుగుడ్డు అనేది అవయవము. అందులో సూక్ష్మంగా నేత్రమనే ఇంద్రియమున్నది. ఆ ఇంద్రియం లోపిస్తే గుడ్డు ఉన్నా పనిచెయ్యదు. మనిషికి ప్రాణమెటువంటిదో అవయవానికి ఇంద్రియం అటువుంటిదన్నమాట. భూతసూక్ష్మాల నుంచి పుట్టినవి ఇంద్రియములేకానీ, అవయవములు కావు.

ఈ సూక్ష్మాకాశాది సూక్ష్మ పంచభూతాల సత్త్వాంశాలన్నీ సమష్టిగా చేరి అంతఃకరణమనే ఇంద్రియం పుట్టింది. దీనిలో మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము అహంకారము అనినాలుగు అంశాలున్నాయి.

సంకల్ప వికల్పాలు చేసేది మనస్సు. నిశ్చయాలు చేసేది బుద్ధి. వెనుకటి సంఘటనలను స్మరించేది చిత్తం. నేననే స్మరణను ఇచ్చేది అహంకారం. వీటిలో అహంకారాన్ని బుద్ధిలోను, చిత్తాన్ని మనస్సులోను కలిపివేసి కేవలం మనోబుద్ధులని వ్యవహరించటం కూడా వుంది.

ఇక సూక్ష్మభూతాల రజోగుణాంశలవల్ల పంచకర్మేంద్రియాలు ఉద్భవించినాయి.

ఆకాశం	నుంచి	వాక్కు (వాక్)
వాయువు	నుంచి	చేతులు (పాణి)
అగ్ని	నుంచి	పాదము
జలం	నుంచి	విసర్జనేంద్రియము (పాయువు)
భూమి	నుంచి	జననేంద్రియము (ఉపస్థ)

ఆకాశాది సూక్ష్మభూతాల రజోగుణాంశలన్నీ సమష్టిగా చేరి ప్రాణంగా ఏర్పడింది. ఈ ప్రాణం-ప్రాణము, అపానము, వ్యానము, ఉదానము, సమానము అని అయిదు విధాలుగా ఏర్పడింది.

నిజానికి ఉన్న ప్రాణము ఒక్కటే. కానీ, జీవి శరీరంలో అది వుండే స్థానాన్నిబట్టి, చేసే పనిని బట్టి, పంచప్రాణాలు అనే వ్యవహారం ఏర్పడుతుంది.

హృదయంలో వుంటే ప్రాణం. ఇది శ్వాసాదులను పైకి కదిలిస్తుంది. గుడ స్థానంలో అంటే అది ఆపానము. ఇది మలాలను అధోముఖంగా నడిపిస్తుంది. నాభి స్థానంలో ఉంటే సమానము. ఇది రక్త ప్రవాహాదులను శరీరంలో సమంగా నడిపిస్తుంది. కంఠంలో ఉంటే ఉదానము. దీని వలన కంఠాది ప్రదేశాలలో శబ్దోత్పత్తి జరుగుతుంది. శరీరంలో అంతటా వ్యాపించి వుండేది వ్యానము. ఇది శరీరంలోని ఆయా నాడుల ప్రకంపనాల ద్వారా ఇంద్రియ క్రియలను నడిపిస్తుంది. ఈ పంచవిధ ప్రాణాత్మకమైన ప్రాణం ఆకాశాది పంచభూతాల రజోగుణ సమష్టిచేత ఉద్భవించిందని మనం గ్రహించాలి.

ఈ జ్ఞానేంద్రియాలు అయిదు, కర్మేంద్రియాలు అయిదు, మనోబుద్ధులు మొత్తం కలిపితే సూక్ష్మశరీరం అవుతుంది. దీనికే లింగశరీరమని మరొక పేరు. ఈ సూక్ష్మ శరీరమే జీవులయొక్క సుఖదుఃఖ భోగానికి సాధనం.

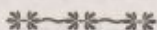
ఈ లింగ శరీరం రెండు రకాలు 1. పరలింగ శరీరము. 2. అపరలింగ శరీరము. పరలింగ శరీరమంటే హిరణ్యగర్భుని యొక్క లింగశరీరము. దీనికే మహత్తత్త్వమని మరొక పేరు. అపరలింగ శరీరమంటే లోకంలోని సామాన్య జీవుల లింగ శరీరము. ఈ అపర లింగ శరీరానికి అహంకారమనికూడా వ్యవహారముంది. ఈ అహంకారం మనోబుద్ధిచిత్తాహంకాలాలలోని అహంకారం కాదని గ్రహించాలి.

జీవుడుగాని , ఈశ్వరుడుగాని ఈ సూక్ష్మ శరీరంలో వుంటే అది

వారికి స్వప్నావస్థ అవుతుంది. ఈ సూక్ష్మ శరీరంలో జ్ఞానమయకోశ, మనోమయకోశ, ప్రాణమయ కోశాలున్నాయి.

సూక్ష్మస్పృష్టి జరిగే విధానమిది-

(సశేషం)

నిర్వాణము

శ్రీగణపతి సచ్చిదానంద బ్రహ్మ యొక్క కార్యనిర్వాహక బ్రహ్మీ అయిన శ్రీ. S.K. అనంత పద్మనాభ భాగవత్ గారు ది 18-11-96 కార్తీకసోమవారంనాడు ప్రదోష సమయంలో అనాయాసంగా శివైక్యం చెందారని చెప్పటానికి విచారిస్తున్నాము. శ్రీ భాగవతుగారు 1966 నుంచి అవిచ్ఛిన్నంగా ఆశ్రమసేవచేస్తున్న నిస్వార్థభక్తులు. అంజనేయమంత్ర సిద్ధులైన శ్రీ భాగవత్ గారు గత 30 సంవత్సరాలుగా ఆశ్రమంలోని ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలకు, అన్నదాన కార్యక్రమాలకు, సచ్చిదానందబ్రహ్మ కార్యక్రమాలకు ముఖ్యనిర్వాహకులుగా వుంటూ వచ్చారు. ముఖ్యంగా శ్రీ స్వామీజీవారు ప్రవాసాలలో ఉన్న సమయంలో మైసూరు ఆశ్రమంలో ఆధ్యాత్మిక, అన్నదానకార్యక్రమాలను నిండు దీక్షతో అకుంఠితంగా నిర్వహించిన పుణ్యం శ్రీభాగవతుగారికే దక్కింది. దత్తపీఠానికి, శ్రీ స్వామీజీవారికీ అంతరంగికులుగా, అప్పులుగా, హితైషులుగా, పయోవృద్ధులుగా, అనుభవశాలిగా, ధర్మ తత్పరులుగా, నిరంతర పరోపకారశీలిగా, శ్రీ భాగవతుగారికి దత్త కుటుంబంలో ఎనలేని గౌరవాభిమానాలు వున్నాయి. వారి ఎడబాటుకు దత్త కుటుంబం తల్లడిల్లుతోంది. శ్రీ సద్గురు కృపాబలంవల్ల వారికి శాశ్వత బ్రహ్మలోకనిత్యనివాస సిద్ధి లభించాలని, వారి కుటుంబ సభ్యులకు (శ్రీమతి, ఇద్దరు పుత్రులు) యీ దుఃఖాన్ని అధిగమించగల శక్తి సమృద్ధి శ్రీ సద్గురుదేవులను ప్రార్థిస్తున్నాము.

కొల్లూరు మూకాంబిక

(14.10.96 నాడు మైసూరులో శ్రీస్వామీజీవారు చేసిన అనుగ్రహ వ్రసంగం)

తపస్సు మనోవాక్కాయాలతో స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ స్థాయిలలో జరుగుతూ ఉంటుంది. నిజానికి కాయమంటే ఇంద్రియాలే. వాక్కు ఇంద్రియాలలో చేరినదే. కాని వాక్కును ప్రత్యేకంగా చెప్పారు. ఎందువల్ల?

ఈ స్థూలశరీరమే సర్వస్వమనుకునే వారు కొందరున్నారు. దీని పుష్టి, దీని తిండి, దీని అందము, వీటిగురించే నిరంతరం ఆలోచిస్తూ ఉంటారు వారు. ఇది తమోగుణానికి ఫలితము. తమోగుణం రాక్షస జాతికి చెందినది. కనుక నిరంతరం శరీరచింత చేసేవారు రాక్షస జాతివారని చెప్పవచ్చు. అమ్మవారు శరీరంలో కూడా ఉన్నది. 'యాదేవీ సర్వభూతేషు' అనే స్తోత్రంలో ఆమాట చెప్పారు. కానీ మనకు శరీరంపైగల మోహాన్ని పోగొట్టటానికే ఆమె అక్కడ ఉన్నది. ఈ మాట మరచి నిరంతరం శరీరాన్ని పోషించేవారు కాయితపపస్సు చెయ్యలేరు. ఎప్పుడయితే కాయం లొంగదో అప్పుడు వాచిక తపస్సు కూడా సాగదు. అలాగాక శరీరాన్ని బాగా నిగ్రహిస్తే వాక్కులో శుద్ధి, సిద్ధి కూడా వస్తుంది. తిండిపోతులకు మాటకూడా ముద్ద అవుతుంది. కామక్రోధాలుకూడా పెరుగుతాయి.

ఇక శరీరంతో తపస్సు చేస్తూకూడా వాక్కుని అదుపులో పెట్టుకొనడమితే ఆ వాక్కు తపస్సును పూర్తిగా చెడగొతుతుంది. కొంతమంది పొద్దున్నుంచి సాయంత్రం దాకా పూజలు చేస్తారు. పూజనుంచీ లేస్తూనే ఎవరినో శపిస్తారు. వీరిలో శక్తి ఇంకా పెరగలేదు గనుక శాపం అవతలి వారిమీద పనిచేయదుగానీ వీరు ఆరోజు చేసిన తపస్సును తుడిచి పెడుతుంది. అంతేగాక శక్తి పెరిగినగొద్దీ వాక్కును దుర్వినియోగం చేసుకుంటూ వెళితే చివరికి వాళ్ళే బంధములు పోతుంది. సామాన్యంగా మూగవారంతా గతజన్మలో వాక్కును దుర్వినియోగం చేసినవారే. శక్తి పెరుగుతున్న కొద్దీ వాక్కును నిగ్రహించుకొన్నవారు తమశక్తిద్వారాలోక కల్యాణం చేస్తారు.

కాయానికి, వాక్కుకు ఉన్న భేదము సంబంధము కూడా ఇదే. ఈ తత్వాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుంటేగాని కొల్లూరు మూకాంబిక యొక్క చరిత్ర మనకు అర్థంకాదు.

కొల్లూరు అనేది కర్ణాటకలో ఒక గొప్ప సిద్ధ క్షేత్రం. ఇక్కడి దేవత మూకాంబిక. ఈ క్షేత్రపు అసలు పేరు కోలాపురము. కోలుడనే మహర్షివల్ల ఈ పేరు వచ్చింది. ఈ మహర్షి మనోవాక్యాయాలు మూడింటిలోనూ స్థూల సూక్ష్మ కారణ స్థాయిలలో జగద్ధితం కోసం సహృద్ధిమీద తపస్సు చేశాడు. శివుడు వచ్చి వరం కోరుకోమనగా ఇది సిద్ధి క్షేత్రం కావాలి అని కోరుకున్నాడు. శివుడు “దానికి నీతపస్సు చాలదు. ఇంకా చాలాకాలం తపస్సు చెయ్యాలి. ఒక మన్వంతరంకాలం (28మహాయుగాలు) నువ్వు తపస్సు చేస్తే త్రిమూర్తి స్వరూపిణి అయిన ఆదిశక్తి ఇక్కడ ప్రవేశిస్తుంది. అప్పుడు నీకోరిక తీరుతుంది” అని చెప్పాడు. కోల మహర్షి పార్థివశివలింగాన్ని పెట్టుకుని తన తపస్సు కొనసాగించాడు.

కొంత కాలానికి కంహాసురుడనే రాక్షసుడు దేవిని గురించి తపస్సుచేసి తనకు మగవారివల్ల చావు లేకుండా వరం పొందాడు. వరబలం వల్ల వాడు లోకాలని హింసిస్తూ కోలాపురం వచ్చేసరికి అక్కడ తపశ్శక్తి బాగా ఉన్నదని గ్రహించి సమాధిలో ఉన్న కోలమహర్షిని దూరంగా పారవేసి, ఆ ఊరినే తనకు రాజధానిగా చేసుకున్నాడు. కొంతకాలానికి దేవతలు వెళ్ళి బైరవీ దేవిని ప్రార్థించారు. ఆమె కంహాసురుణ్ణి మందలించడానికి సైన్యసమేతంగా బయలుదేరివచ్చింది. ఆ వార్తవిని కంహాసురుడు పారిపోయి ఋష్యమూకమనే పర్వతంమీద తపస్సు చేసుకోసాగాడు. రాక్షసులకూ తపస్సు ఉంటుంది. కానీ వారి తపస్సు లోకవినాశానికి దారితీస్తుంది. మహాత్ముల తపస్సు లోకహితం చేస్తుంది.

కంహాసురుడు తపస్సులో ఉండగా అనేక యుగాలు దొర్లిపోయాయి. ఇంతలో సుసాపాసురుడనే రాక్షసుడొకడు ప్రబలుడై తాను కూడా కొల్లూరునే రాజధానిగా చేసుకున్నాడు. ఆ సమయానికి కోలమహర్షికి దైవ యోగం వల్ల శరీరస్మృతి కలిగింది. ఆయనకు తన క్షేత్రం రాక్షసాక్రాంత మయిందని తెలిసి దుఃఖం

కలిగి శివ విష్ణువులిద్దరిగురించి ఏకాకాలంలో తపస్సు చేశాడు. శివవిష్ణువులిద్దరూ ఒకేసారి ఆయన దగ్గరకు వచ్చారు. వారిద్దరూ రావడంవల్ల బ్రహ్మకూడా అక్కడికి రావలిసి వచ్చింది. ఆయన వెంట దేవతలంతా వచ్చారు. వారందరి శక్తులూ కలిసి ఒక దేవీరూపంగా ఏర్పడి మహిషాసురుని సంహరించింది. ఆ యుద్ధం జరుగుతున్న సమయంలో కోలమహర్షి ఆశ్రమంలో శివుడు స్వయంగా ఒక శ్రీయంత్రం లిఖించాడు. యుద్ధానంతరం దేవివచ్చి కోలమహర్షిని వరం కోరుకోమనగా నీవు ఈ యంత్రంలో నివసించమని కోరాడు. విష్ణువు ఆ చక్రానికి రక్షకుడుగా ఉంటానని వరమిచ్చాడు. మరికొంత కాలానికి వేత్రాసరుడు అనే రాక్షసుడు విజృంభించగా వైష్ణవేశక్తి వానిని సంహరించింది. కోలమహర్షి ఆమెనుకూడా తన యంత్రంలోకి ఆహ్వానించాడు. ఆ తరువాత ద్వాపరయుగాంతంలో శ్రీకృష్ణ సోదరిగా విష్ణుమాయా శక్తి అవతరించగా కోలమహర్షి ఆమెను కూడా తన యంత్రంలోకి ఆహ్వానించాడు.

ఆ సమయానికి ఋష్యమూక పర్వతం మీద తపస్సు చేస్తున్న కంహాసురుని తపస్సు పరిపాకదశకు వచ్చింది. శివుడు వరమిద్దామని బయలుదేరాడు. అప్పుడు దేవతలంతా కోలాపురమహాలక్ష్మీదేవి దగ్గరకువచ్చి మొరపెట్టుకున్నారు. అప్పుడా దేవి వాడి తపస్సులోని వాగ్దోషాన్ని గమనించి మూగవానిగా చేసింది. అప్పటినుంచి ఆ దేవికి మూకాంబికా అని పేరు వచ్చింది. మూగతనంవల్ల కంహాసురుడు వరంకోరుకోలేక పోయాడు. శివుడు వెళ్ళిపోయాడు. కంహాసురుడు ఉక్రోషంతో దేవిమీదికి యుద్ధానికి వచ్చాడు.

తనే వరమిచ్చి తనే చంపడం న్యాయం కాదని చూస్తున్న దేవికి ధర్మ సంకటం తొలగిపోయింది. అసురుడు తనే యుద్ధానికి వచ్చాడు గనుక ఆమె వానిని సంహరించివేసింది. కొల్లూరు క్షేత్రం ఇప్పటికీ ప్రత్యక్ష సిద్ధి క్షేత్రంగా ఉన్నది. జాగ్రత్తగా చూస్తే ఆ పర్వతమే ఒక అర్థ శ్రీచక్రాకారంగా ఉంటుంది.

మనోవాక్కాయాలను శాస్త్రబద్ధంగా వినియోగించుకన్న వారి తపస్సు ఎలా జగద్ధితకరమవుతుందో, వాటిని దుర్వినియోగపరచిన వారి తపస్సు ఎలా అత్య వివాశకరమవుతుందో ఈ కథవల్ల మనకు స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

శ్రీ స్వామీజీవారి పర్యటన నివేదిక

శ్రీ వంశీకృష్ణ ఘనపాతీ

ముంబై:

చాలాకాలము తరువాత ముంబై (బొంబాయి) భక్తుల నిరీక్షణను నఫలము చేస్తూ భక్తరసికరంజని సభ మరియు ఋషి విద్యాసంస్కృతి కేంద్రము వారియొక్క ఆహ్వానము మేరకు పరమపూజ్య శ్రీ స్వామీజీ నాద చికిత్సా సంగీత కచేరీలు నిర్వహించుటకుగాను అక్టోబర్ 30న మైసూరునుండి బయలుదేరి మధ్యాహ్నం 3 గంటలకు భారతదేశ వాణిజ్యరాజధాని చేరుకున్నారు. శ్రీఋషి ప్రభాకర్, భక్త రసికరంజని సభ కార్యదర్శి శ్రీ శంకర నారాయణన్, శ్రీ శేషుకుమార్, శ్రీ సీతారామ భజన సంఘము కార్యనిర్వాహక సభ్యులు శ్రీ మోహన్ ప్రభుతులైన పలువురు కార్యకర్తలు, వైజ్ఞానికులు మరియు పారిశ్రామికులు విమానాశ్రయమునందు పూర్ణకుంభము, వేదఘోషలతో శ్రీవారికి స్వాగతము పలికిరి. శ్రీ స్వామీజీ అచటనుండి నేరుగా నగరమునకు సుమారుగా 130 కి.మీ దూరముననున్న 'దెప్రీ' గ్రామములో, పశ్చిమ కనుమలలో గిరిసానువులలో ఉన్న ఋషిప్రభాకర్గారి ఆశ్రమమును 6.30 గంటలకు చేరుకున్నారు. ఈ ఆశ్రమమునకు ఎదురుగా 'సుమేరు' ఆకారములోనున్న 2 బృహదాకార శిలలను గోరఖ్ నాథ్, 'మత్స్యేంద్రనాథ్', లకు ప్రతీకలనీ, ఆ నవనాథ పరంపరలోని యోగులిద్దరూ ఈ ప్రాంతములో తపస్సు చేసినట్లుగా ప్రసిద్ధి. మరునాడు ఉదయం అర్చనతరువాత 16 ఎకరాల ఆశ్రమమంతా శ్రీఋషిప్రభాకర్తో పాటు పూజ్య శ్రీ స్వామీజీవారు సందర్శించి, నీటివనరుల తీవ్రమైన సమస్యనెదుర్కొంటున్న వారు అనుగ్రహించవలసినదిగా కోరగా, అక్కడే ఉన్న హరిద్రా గణపతిని సాంకల్పికముగా ప్రతిష్ఠించి, 'గురువు విషయములో ఎటువంటి ఆశ్రద్ధను, అగౌరవమును, చాంచల్యమును విశ్వాసద్రోహమును, ఆచరించినవారైనా ఈ గణపతిని అర్పించి తద్దోష పరిహారమునకు కృషి చేయవచ్చును.' అని ప్రకటించారు. మధ్యాహ్నం 3గంటలకు అక్కడినుండి బయలుదేరి 6గంటలకు అణుశక్తిసగర్ చేరుకున్నారు. మన

దేశములోని ప్రధాన అణుశక్తి పరిశోధనాకేంద్రమైన భాభా అటమిక్ రిసెర్చ్ సెంటర్ (BARC) లోని ఉద్యోగుల నివాసస్థానమే ఈ అణుశక్తి నగర్. శ్రీ స్వామీజీవారు ఈ ముంబై ప్రవాసంలో శ్రీ పి. శేషకుమార్ గారింట్లో బసచేశారు. శ్రీచక్రార్చన, మహాగణపతి హోమము 'అణుశక్తి నగర్' కామకోటి కైంకర్య సభవారి శక్తిగణపతి మరియు రాజరాజేశ్వరీ దేవాలయ ప్రాంగణములో ఇచ్చటి వైజ్ఞానికుల కుటుంబాల ఆత్మంత శ్రద్ధతో పూజా హోమాదులలో పాల్గొంటూ, పూజనమయములో సంగీత సేవ, భజన సేవ, మరియు సభవారి వేదపాఠశాల వారు ఉపనిషత్పారాయణసేవలను సమర్పించిరి.

2-11-96 శనివారమునందు నగరపు నదిబొడ్డు అని చెప్పదగిన చర్చిగేట్లోని రంగభవన్లో మొదటి Music for Meditation and Healing నాద చికిత్సా కచేరీ జరిగెను. ఋషిసంస్కృతి విద్యాకేంద్రము వారు ఏర్పాటు చేసిన ఈ కచేరీకి ముఖ్యముగా ఆ సంస్థ నుండి ధ్యానశిక్షణ పొందినవారు, వ్యాపారస్థులు పారిశ్రామికవేత్తలు పెద్దసంఖ్యలో హాజరైనారు. 'ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్' గ్రూప్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ శ్రీవివేకగోయెంకా ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసి జ్యోతి ప్రజ్వలనము చేసిన ఈ కచేరీలో 'హంసానంది' రాగమును ప్రధాన చికిత్సా రాగముగా శ్రీ స్వామీజీ ఉపయోగించారు. తరువాత కచేరీ మధ్యలో ప్రత్యేక తాళవాద్య వాదన సమయములో శ్రీ స్వామీజీ జనుల నడుమ ఒక్కరే వెళ్ళినప్పుడు 10 వేల మంది వరకు ఉన్నప్పటికినీ, ఏ ఒక్కరూ లేవక మిక్కిలి క్రమశిక్షణతో ఆసీనులై, తరువాత Relaxing tuneకి లయబద్ధంగా నాట్యంచేస్తూ తరువరి చికిత్సా రాగవాదనము ప్రారంభించగానే వెంటనే కూర్చుని 'క్రమశిక్షణకు ఈ జనం మారు పేరు' అని ఆశ్చర్యకరమైన విధముగా ప్రవర్తించారు. తరువాత రోజు 3-11-96 ఆదివారము, అణుశక్తి నగర్లోని AEC II స్కూల్ మైదానములో ఏకాల ప్రాంగణమున రెండవ నాద చికిత్సా కచేరీ జరిగినది. కర్నాటక సంగీత దిగ్గజులైన డా. ఎల్. సుబ్రహ్మణ్యం, డా. ఎస్. గనుణి, శక్తవత్సల, తదితరులు శ్రీ స్వామీజీకి వాద్య సహకారమిచ్చిన ఈ కచేరీకి కేంద్రప్రభుత్వ అణుశక్తి విభాగ కార్యదర్శి, భాభా అణు పరిశోధనకేంద్ర అధ్యక్షులు ప్రముఖవిజ్ఞానియైన శ్రీ. ఆర్. చిదంబరంవారు ముఖ్య అతిథిగా

విచ్చేసి, జ్యోతిని వెలిగించి ప్రసంగిస్తూ “సంగీతానికున్న అనేకరకములైన విలువలను గూర్చి చాల ప్రచారమున్నది గానీ, రోగహరణ సామర్థ్యమునుగూర్చి ఇంతవరకు అంత దృష్టి పడలేదు. ఇప్పుడు శ్రీ స్వామీజీ ఆ మహత్తర కార్యమును చేయటం ముదాపహము,” అన్నారు. ఈ కచేరీలో ‘శ్రీరంజని’ ‘బాలకాంతి’ మున్నగు రాగములతరువాత శ్రీ స్వామీజీ ‘చారుకేశ’ ని ప్రధానచిత్తారాగముగా ఉపయోగించుకున్నారు. కార్యక్రమావసానమునందు శ్రీ స్వామీజీవారి మొదటి ముంబై పర్యటన అణుశక్తిసగర్ కచేరీకి జ్ఞాపికను) ను విడుదల చేసి అచ్చటి వైజ్ఞానిక భక్త సందోహము వారి చిరకాల వాంఛను పూర్తి చేశారు. ఇక్కడితో ఈ నగరమునందలి సార్యజనిక కార్యక్రమావళి ముగిసినది.

జమ్మూ:

శ్రీస్వామీజీ 5-11-96 న ఉదయమే విమానముద్వార ఢిల్లీ గుండా జమ్మూ మధ్యాహ్నం 1 గంటకు చేరుకున్నారు.

జమ్మూ కాశ్మీర్ రాష్ట్ర వేసవి రాజధాని శ్రీనగర్ లో శ్రీస్వామీజీ భక్తులు పలువురుండుట, అక్కడ జ్ఞానబోధసభ, ఆశ్రమ స్థాపన, జరుగుట చాల మంది దత్త భక్తులకు తెలిసినదే. కానీ, 1988- 89 లో అచట తీవ్రవాద కార్యకలాపాలు భీకరముగా మొదలైన తరువాత అచ్చటి భక్తజన సందోహమంతా జమ్మూలోనూ, ఢిల్లీలోనూ స్థిరపడ్డారు. వీరిలో ఎక్కువమంది జమ్మూలో స్థిరపడి జ్ఞానబోధసభ కార్యక్రమములను పునః ప్రారంభించుకున్నారు. వీరంతా అనేక సంవత్సరములపాటు శ్రీ స్వామీజీని జమ్మూ వచ్చి అనుగ్రహించవలసినదిగా ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నారు. తావీ నదీతీరమందున్న ఈ నగరము రాష్ట్ర శీతకాలపు రాజధాని, (ఒకనాటి డోగ్రో మహారాజుల రాజధానికూడ).

శ్రీ స్వామీజీ గడచిన దేవీసవరాత్రులలో ‘వైష్ణవీ’ దేవిగురించి ప్రసంగించి ‘వైష్ణవీ మాశ్రయే’ అను కీర్తనము పాడుతూ ఆ రోజు నుండి 40 రోజులలోపుగా ఈ వైష్ణవీ దేవాలయము (వైష్ణోదేవిగా వ్యవహారము) పురాణ ప్రసిద్ధము కాకపోయినప్పటికిని చారిత్రాత్మకముగా వైశిష్ట్యమును సంతరించుకున్నది. సుమారు 7 శతాబ్దముల క్రితం శ్రీధర్ బాబా అనే యోగి హిమాలయ సానువులలో

తపస్సు చేస్తూ ఒక బాలికను పెంచుకుండేవాడు. ఒకనాడు 'బైరూనాథ్' అను తాంత్రికుడు ఈ అమ్మాయిని చూసి మోహించి వెంటపడగా, ఆ బాల తప్పించుకుంటూ, పరుగెడుతూ ఒక పర్వతపు గుహదగ్గరకు వచ్చినది. అచటకు ఈ తాంత్రికుడు వచ్చి ఆమెపై అత్యాచారము చేయబోగా దేవీభక్తురాలైన ఆమె భగవతిని స్తుతించినప్పుడు అమ్మవారు ప్రత్యక్షమై వానిని సంహరించినది. శ్రీధర్ బాబా తరువాత ఆ బాలికను వెతుక్కుంటూ యోగశక్తితో తెలుసుకొని ఈ కుహరముకు వచ్చి జరిగిన వృత్తాంతమును అక్కడ నెలకొని ఉన్న దేవిని కనుగొని నాటినుండి అచట తపశ్చర్య కావించాడు. అని స్థల మాహాత్యము తెలుపుతోంది. ఉత్తరదేశములో బహుప్రఖ్యాతమైన ఈ పర్వత దేవాలయము సముద్రమట్టము నుండి 7,000 అడుగుల ఎత్తులో ఉండి, ఏటా 40 లక్షల భక్తులకు యాత్రా స్థలముగా నున్నది. ఇచ్చటి శుభ్రమైన పరిసరమునూ, శౌచ వ్యవస్థను చూసి శ్రీస్వామీజీ అచ్చెరువొంది మొత్తం భారతదేశములోని దేవాలయములన్నిటిలోనూ అత్యంత శుభ్రతమములైన దేవాలయములలో ఈ వైష్ణవీ ఆలయ సముదాయము ఒకటి - అని స్వయముగా ప్రకటించారు. అష్టాదశ శక్తిపీఠములలో ఒకటైన 'జ్వాలాయాం వైష్ణవీదేవి' హిమాచల్ ప్రదేశ్‌లోని కాంగ్రా దగ్గరది ఈ వైష్ణవికాదు. ఈ క్షేత్రం జమ్మూకి 60 కి.మీ దూరములోనిది. వైష్ణో దేవాలయమును దర్శించవలెనని సంకల్పించుకున్నారు. తదనుగుణముగానే అనిశ్చిత పరిస్థితులలో శ్రీ స్వామీజీవారి ఈ పర్యటన భాయమైనది. రాష్ట్ర అదనపు డి.జి.పి కర్నాటకవారైన శ్రీ వీరణ్ణవలై ప్రత్యేక భద్రతా ఏర్పాట్లతో శ్రీ స్వామీజీకి విమానాశ్రయములో స్వాగతం పలికారు. శ్రీవారు శ్రీ పుష్కరనాథ్ పంగ్లా గారింట్లో బసచేశారు. సాయంత్రం నగర మధ్యమందున్న శ్రీ ఝునాథ్ మందిర్‌ని దర్శించారు. ఈ దేవాలయ సముదాయము ఉత్తర భారతములోని అతి పెద్ద దేవాలయములలో ఒకటి. విష్ణు పంచాయతన దేవతలెగాక, సహస్ర శివలింగములతోనూ, రామాయణ పాత్రధారులైన లక్ష్మణ, భరతాదులతోనూ, బ్రహ్మ, వేదములతోనూ దత్తాత్రేయ మందిరముతోనూ విరాజిల్లుతున్న ఈ ఆలయము దేవతా మూర్తుల అనుపమ కళాపూర్ణత్వానికి, దేవాలయముల శిల్ప చాతుర్యానికి బహుప్రసిద్ధి.

6-10-96 అర్చన, హోమాదుల పెమ్మట శ్రీస్వామీజీ రణవీరేశ్వర దేవాలయము, జాంబవంతేశ్వర దేవాలయము సందర్శించారు. మొదటి గుడికి బృహదాకారములోనున్న ప్రధాన శివలింగము (10 అడుగులు) 2 అడుగుల ఎత్తున్న స్ఫటిక లింగమూర్తి ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలకు ప్రతీకగా 12 స్ఫటిక లింగములతో చూడ ముచ్చటగానున్నది. రెండవ గుడి జాంబవంతుడు తపస్సు చేసిన స్థలమని అభివర్ణించబడుతున్నది. త్రేతాయుగములో రావణ సంహారమైన తరువాత శ్రీరాముడు అందరకూ పరములిస్తూన్నప్పుడు జాంబవంతుడు నీతో ద్వంద్వయుద్ధము ప్రసాదించమని కోరగా శ్రీరాముడు ఈ అపతారముతో కాదు కృష్ణావతారములో వచ్చి నీ కోరిక తీర్చగలను. అంతవరకు నీవు శివార్చన చేసుకుంటూ ఉండవలసినది. బ్రహ్మవధ జరిగినది గనుక తద్దోష పరిహారార్థము శివలింగ ప్రతిష్ఠాపన, తదర్చన శరణ్యముని ఉపదేశించాడు. అప్పటికే రామేశ్వర ప్రతిష్ఠ చేయబడినది. తుదకు కృష్ణావతారమునందు సత్రాజిత్తు శ్యమంతక మణిని వెతుకుతూ జాంబవంతుని దగ్గరకు రావడం, ద్వంద్వయుద్ధము, జాంబవతీపరిణయము బహు విఖ్యాతములే. ఆ తపస్సు చేసినట్టి, ఆ యుద్ధము జరిగినట్టిగుహ ఇదే. భూ గర్భమందు గుహలో ఉన్న ఈ అలయము జమ్మూ నగరమునకు 12కి.మీ దూరములో ఉన్నది.

శ్రీ స్వామీజీ సాయంకాలం కొంతమంది పాత భక్తుల ఇళ్ళకు పాదపూజల నిమిత్తం దయచేశారు. వారిలో శ్రీనగర్ జ్ఞానబోధసభ సంస్థాపకులు శ్రీ స్వామీజీవారి అనుంగు శిష్యులు దివంగతులైన శ్రీ పి.ఎస్. వాంచూ గారి సతీమణి శ్రీమతి వాంచూ, రాప్తా అదనపు డి.జి.పి. శ్రీ వీరణ్ణవలెల్లి ప్రముఖులు. రాప్తా హైకోర్ట్ ముఖ్య న్యాయాధీశులు శ్రీ ఎమ్. రామకృష్ణగారు శ్రీస్వామీజీవారి దర్శనం చేసుకుని వారింట్లో శ్రీచక్రార్చన, మహాగణపతి హోమం చేయవలసినదిగా ప్రార్థించగా శ్రీస్వామీజీ వారి ప్రార్థనను మన్నించారు.

7-10-96 ఉదయం 9గంటలకు అర్చన పూర్తైన తరువాత సుమారు, 50 మంది భక్తులతో కలిసి శ్రీస్వామీజీ వైష్ణోదేవి దర్శనార్థం 'కట్రా' బయలు దేరారు. ఈ 'కట్రా' పట్టణం వైష్ణోదేవికి బేస్ క్యాంప్ వంటిది. జమ్మూకి 48 కి.మీ. దూరములోనున్న కట్రానుండి 12 కి.మీ కొండెక్కి వైష్ణోదేవి గుహను డిశంబర్ 5 96

(భవన్)చేరుకోవాలి. 11.30 గంటలకు కట్రానుండి బయలుదేరి 3.15 గంటలకు అత్యంత వేగముతో శ్రీస్వామీజీ బృందము భవన్ చేరుకుంది. అక్కడి అధికారి ఎస్.డి.ఎమ్ వచ్చి శ్రీస్వామీజీవారిని దేవాలయమునకు (గుహకు) ప్రత్యేక ద్వారముగుండా తీసుకువెళ్ళారు. గుహలో మహాకాళి, మహా లక్ష్మి, మహాసరస్వతి ప్రతీకలుగా 3 చక్రాణులు (చక్ర ఆకారములవంటివి) ఉన్నాయి. వీరి ఎదురుగా శ్రీవారు ఆసీనులై కొంతసేపు ధ్యాన మగుటై లఘుర్వన పూర్తిచేసి తరువాత భక్తులందరికీ నుదుట స్వయంగా అమ్మవారి ప్రసాదమైన కుంకుమ బొట్టు పెట్టగా, ప్రధాన ఆర్చకుడు ఆలయ నిత్య పద్ధతిప్రకారం అందరకూ నాణెములనిచ్చారు. ఆ రాత్రి దేవాలయ అతిథి గృహమునందు సంకీర్తన, అనుగ్రహభాషణము భక్తజనానీకమునకు సంతబ్ధమైనది. మరునాడు ప్రొద్దున శ్రీచక్రార్చన లఘుపుగా పూర్తిచేసి కట్రామీదుగా జమ్మూ మధ్యాహ్నం 2గంటలకు భక్తులతో పాటు శ్రీ స్వామీజీ వారు తిరిగివచ్చారు. సాయంత్రం గురుపూజ, శ్రీచక్రార్చన జరిగినవి.

9-10-96 ఈ పర్యటనలో చివరి శ్రీచక్రార్చన ముఖ్య న్యాయాధీశులైన శ్రీ. ఆర్. రామకృష్ణగారి అధికార నివాసములో జరిగినది. సుమారు పందమందికి పైగా న్యాయమూర్తులు, అధికారులు మరియు భక్తులు ఈ కార్యక్రమము హోమముతోను ఏక్షించి పునీతులయ్యారు మధ్యాహ్నం 1.50 గంటలకు శ్రీస్వామీజీ జమ్మూనుండి బయలుదేరి ఢిల్లీమీదుగా బెంగళూరుకు విమానములో వచ్చి రాత్రి 11 గంటలకు మైసూరు ఆశ్రమమును చేరుకున్నారు.

ఆశ్రమములో జరుగుతున్న మత్స్య, కూర్మ, శీతల, వాస్తు, సుదర్శన యంత్ర మంత్ర పురశ్చరణ, తర్పణ, హోమ కార్యక్రమముయొక్క ఆఖరి ప్రధాన దినములగుట వలన (13 వతేదీ పూర్ణాహుతి) శ్రీస్వామీజీ శ్రమకరమైనా ఒకే రోజులో జమ్మూనుండి నేరుగా మైసూరు వచ్చారు. ఆశ్రమములో అదే సమయములో భారత్ స్కాట్స్ గ్రెడ్స్ వారి వార్షిక శిబిరము జరుగుతుండటం మరొక విశేషము.

బెంగళూరు:

బెంగళూరు ఆశ్రమంలో దత్త చరిత్ర సప్తాహం నిర్వహించేందుకై శ్రీ స్వామీజీ 21-11-96 ఉదయం మైసూరునుంచి బెంగళూరుకు బయలుదేరారు. వెళుతూనే -నూతనం గా నిర్మితమైన విశాల గురునిలయానికి శ్రీ స్వామీజీ గృహప్రవేశోత్సవం జరిపారు. ఆ సాయంత్రం 6గంటలకు సుప్రీంకోర్టు విశ్రాంత ప్రధానన్యాయమూర్తి గా॥ శ్రీ ఇ.ఎస్. చెంకటరామయ్యగారు శ్రీ స్వామీజీవారి దత్తచరిత్ర సప్తాహ గానానికి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఆరోజు నుంచి వారంరోజుల పాటు సాయం సమయంలో యీ సప్తాహగానం అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగింది. శ్రీ దత్త దేవుని చరిత్రను గురుదేవులు శ్రీ స్వామీజీ నూతన ఫక్కిలో అత్యంత మనోహరంగా గానం చేశారు. 27 తేదీన సుతనంగా నిర్మితమైన విశ్వప్రార్థనా మందిరానికి శ్రీ స్వామీజీ ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఈ వారం రోజులో ప్రతిరోజూ ఉదయం ప్రత్యేక హోమాలు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు నిర్వహింపబడినాయి. సాయంకాలంలో శ్రీస్వామీజీ చేసిన దత్త చరిత్రగానం నానాటికీ మరింత మధురమై శ్రోతలను పూర్తిగా ఆకట్టుకొన్నది. సప్తాహానంతరం (28-12-96 న) శ్రీ స్వామీజీ మైసూరు చేరుకున్నారు.

మైసూరులో:

మైసూరాశ్రమంలో కార్తీకమాసం సందర్భంగా ప్రతిరోజూ భక్తులు శ్రీగురుదేవులకు దీపదానాలు చేసికొన్నారు. సోమవారాలలో శ్రీసచ్చిదానందేశ్వర లింగానికి ప్రదోష పూజాభికాలు జరిగాయి.

డిసెంబరు 2 వ తేదీన జగద్గురు శివరాత్రేశ్వర విద్యాసంస్థవారు నిర్వహించిన వార్షిక సంగీత సదస్సుకు శ్రీస్వామీజీ అధ్యక్షులుగా వుండి ఈనాటి సంగీతంలోకానికి ఆశ్చర్యం కలిగించే అద్భుతమైన అధ్యక్షోపన్యాసం చేశారు. నిజానికి యీ ఉపన్యాసంలో సంగీతం యొక్క అన్ని కోణాలను శాస్త్రీయంగా విశ్లేషించారు. అదే సదస్సులో శ్రీస్వామీజీ తన ధ్యాన వైద్య కచేరీని ప్రదర్శించి , అక్కడి సంగీత పండితులకు ఆశ్చర్యానందాలను కలగచేశారు.

చరిత్ర

వంశవృక్షం 3 వ అధ్యాయము

(గతసంచిక తరువాయి)

“మామా, సువ్య, మంతరం చెపుతూంటే మొన్న ఆనంతపురం పెద్ద పంతుళ్ళు, నోళ్ళు తేలేశారేందీ?!”

“ఏదోలేరా”

“మీ యింట్లో సాలగ్గామాలా ఏంటవి, అవి మీ ముత్తాత దగ్గరనుంచి వస్తున్నాయటగా”

“బ్రా ముత్తాతేమిటి? ఇప్పటికి ఏడు తరాలకు తక్కువ లేకుండా ఆ నరసింహుడు మా యింట్లోనే వున్నాడు, తెలుసా?”

“అమ్మమ్మా! అలాంటి సాలగ్గామాలు అందరు తట్టుకోలేరంటగా, నువ్వెట్లా తట్టుకుంటావయ్యా?”

“తట్టుకోవటం మేందిరా? ఆ నరసింహుడే నన్ను కాపాడతాడు.”

“ఎట్లాగయినా సువ్య అసాధ్యుడివి లేవయ్యా.”

“ఏడిచావ్ లేవ్”

“మామా, ఈ ఆవెక్కడిది”

“కోటిరెడ్డి యిచ్చాడా”

“నీ ఇంట్లో పొడవు ఉందిగా”

“వుంటే నీకేం?”

“ఎంటేదు. చంటాడికి పాలు చాలటం లేదని యేడుస్తోంది మామా, నీ కూతురు. నాల్గోజులు నీ అవిస్తే - - -

“ఏడిచావు, వెధవ తెలివితేటలు. తీసుకుపో. ఈ నాలుగు రోజుల బేరం ఎందుకు? నాకు కావాలంటే దేవుడు మళ్ళీ ఇవ్వడూ!”

ఆవు అటునుంచి అటే వెంకటరెడ్డి దొడ్లోకి చేరుతుంది!!

ఇక మావ దగ్గర సంభావన రూపాయలున్నాయని తెలిస్తే లైతులకు ఇంత నాటకా లాడాల్సిన కష్టంలేదు. 'చే బదులు మామా' అని ఒక్కమాట అంటే చాలు, బోధో ఉన్నదంతా హక్కు భుక్తాలతో ధారాదత్తమే! ఇవిగాక, పట్నానికి పోయినప్పుడో, మరో అప్పుడో గుడ్డలు సరిగాలేని ముష్టివాళ్ళో, తేజస్సు గలిగిన సాధువులో, కనిపించారంటే, ఆయన వైషిది ఉత్తరీయం లేకుండా ఇల్లు చేరవలసిందే! ఇక ఎవరన్నా వచ్చి చందా అడిగితే చేతులో ఉంటే వాళ్ళ పుణ్యం. లేకపోతే వాళ్ళ పాపం అన్న పద్ధతిగా నడిచేది వ్యవహారం. ఇలా పోయింది పోగా, మిగిలిన సంపాదనే, ఎక్కి తొక్కిగా వుండేది లక్ష్మీదేవమ్మకు. ఆ రోజుల్లోనే, నాలుగైదు ఎకరాల పొలం గూడా కొన్నాడు నరసింహశాస్త్రి.

వైదికప్పుసులు తగ్గి తీరిక చిక్కిందంటే, జపాలని ప్రారంభించేవాడు. ఏమి జపాలో గాని రాత్రుల్లా నిద్దర పోకుండా జపాలు చేస్తాడు. అంతవరకూ లక్ష్మీదేవమ్మకు పెద్ద చిక్కు లేదుగాని, ఆ జపాలయినాక శాంతులని పేరు పెట్టి పదిమంది బ్రాహ్మల్ని భోజనాలకి పిలుచుకొస్తాడు. తీరా చూస్తే భోజనాల వేళయ్యేసరికి పదిమందల్లా ఏబైమంది అపుతారు- ఎక్కడ నుంచి దూసుకు వస్తారో ఏమో?

ఇక నలుగురు మనుష్యులు కనిపించేసరికి నరసింహశాస్త్రికి ఒకటే కంగారు, హడావిడి, చిందులూను. ఇలాంటి పండగ జరిగిందంటే, భార్య వద్దన్నా వినకుండా, కందుకూరు వెళ్ళి అత్త మామలను పిలవ వలసిందే. వారు రాము, రామంటూనే రావలసిందే! నలుగురి ముందూ, అత్తకూ అల్లుడికీ రాధాంతం కావలసిందే. ఇది తప్పదు!

ఇంత రగడ జరిగినా, మర్నాడు నిశ్చింతగా దేవతార్చన చేసుకుంటాడు నరసింహశాస్త్రి. నాలుగు దులుపులు దులిపి లేచి వెళ్ళిపోతుంది అంబమ్మగారు హాయిగా! ఎటూ చెప్పలేక, చెప్పకుండా ఆగలేక, యీ గుండెబరుపు మోయలేక, మధ్యలో నలిగిపోయేది లక్ష్మీదేవమ్మ.

ఈ దిగులే రోగమై, ఆమెను క్రమంగా కుంగదీయసాగింది. చుట్టుపక్కల పల్లె లన్నిటికి అమృతహస్తమైన నరసింహశాస్త్రి నాటువైద్యం ఇక్కడ, మొక్కపోయింది. అనంతపురంలో చేయించిన ఘనవైద్యం అలంకారమే అయింది. రెండో ఆడదిక్కులేని ఆ యింట్లో భార్యకు, ఆడసేవ, మగసేవ రెండూ తనే

చేసేవాడు. ఏమి చేస్తే నేమి, ఎంత శ్రమ పడితేనేమి! పై వాడి ప్రణాళిక ఒకటుందిగదా! దయా, దాక్షిణ్యాలూ, అడ్డూ అప్పులూ లేని అద్భుత ప్రణాళిక! దానికి లోబడి లక్షీదేవమ్మ శాశ్వతంగా, కన్నుమూసింది- అయిదేళ్ళ సంజాండయ్యను వదిలిపెట్టి, వెరిబాగుల మొగుడ్డే వదలిపెట్టి.

సన్యాసేచ్ఛ:

“నీకు సన్యాస మెందుకు?”

ఈ కసురుడు కసురుతున్నది ఒక వండు వృద్ధ సన్యాసి. ఆయనకు ఎనభై యేళ్ళకు తక్కువ ఉండవు. కేవలం ఎముకల మీద తోలు కప్పి ఆ శరీరంలో ప్రాణం పోశాడేమో బ్రహ్మదేవుడు? కాదు కాదు, రక్త మాంసాలకు బదులు విప్ దివ్యకాంతులు కరగించి ఆ చర్మం వెనకాల పోశాడేమో! లేకపోతే లేచి కూర్చోటానికి గూడ ఓసిక లేని మనిషి కళ్ళల్లో అంత కాంతి ఎలా ఉంటుంది?

ఎర్రని గుడ్డను తన నడుముకు చుట్టుకొని ఒక అంచును ఎలాగో అలా పైకిలాగి తన బట్టతల మీద వేసికొని ఉన్న ఆ యతిశ్వరుడు, తన చేతిలో ఉన్న పొడుగాటి దండాన్ని తను కూర్చోనివున్న కృష్ణాజనానికి అనించి ఉంచుకున్నాడు.

“నేను మూడు ఋణాలూ తీర్చుకున్నాను.” ఈ సమాధానం చెప్పుతున్నది ముప్పయి, ముప్పయి అయిదేళ్ళ కోడె వయసులో దుక్కలాగున్న మోద బ్రాహ్మడు. అతని గడ్డాలు చూసి ఉన్నాయి. చీకిన తాటిపీచులా పెరిగిన అతని తలబాట్లలో సన్నని పిలకపాచలు కలిసి పోయాయి. మోకాళ్ళ పైకి ఎగదీసి కట్టుకున్న అతని పంచె, అతను నడుముకు చుట్టుకొన్న కోరా కొల్లాయి కన్న ఎమంత సయంగా లేదు. అయితే అతని మెడలో ఉన్న సన్న రుద్రాక్షల మాల మాత్రం మంచి కళగా ఉంది.

ఎంతో సేపటినుంచి బ్రతిమాలివా ఆ స్వాములవా రేమీ కొరుకుడు పడటం లేదు గాబోలు, యీతని కళ్ళల్లో దీనత కాండవిస్తోంది.

“అ! ఏమిటి” ఆ స్వాముల వారికి కొంచెం చెముడు గూడ ఉన్నట్టుంది.

“మూడు ఋణాలూ తీరిపోయా యంటున్నా” బ్రాహ్మడు గొంతు పెంచి, మోర ముందుకు సాచి వివరంగా పలికాడు.

“ఋణాలు తీరిపోయాయా, తీరితే మళ్ళీ చెయ్యి”

అయినకేదో పరాచికంగా ఉన్నట్టుంది.

"తమ ఉపదేశం నా కర్తం కాలేదండి." అయోమయంగా అన్నాడు బ్రాహ్మడు.

ఉపదేశమూ కాదు, బండయీ కాదు. సరేగాని నీ పేరేమి ఉన్నావు?"

"సరసింహం అంటారండి"

"ఇంటి పేరు"

"గండ్లూరు"

"గండ్లూరా- అంటే అనంతపురమూ యేమిటి స్వగ్రామం?"

"అవును. ఆ పక్కన బండమీదిపల్లె" అని.

"అదే లేవయ్యా, సంజుండప్ప నెరుగుదువా?"

"మూ నాన్నగారేనండి".

"అట్లాగుదోయ్-వాడు గట్టివాడు. పూర్వం పుష్పగిరిలో ఒకసారి తగిలాడే"

"చిత్రం"

"సరి, ఏం చదువుకున్నావు."

"ఏమీ లేదండి"

"మరి ఈ సన్యాసం మాట ఎక్కడ పట్టుకున్నావు?"

"అంపాపురపు దాసంభోట్లు వారి దగ్గరండి."

"అంపాపురపు దాసంభోట్లా- - - అనంతపురం వాడేవా?"

"చిత్రం"

"వాడయితే నే నెరుగుదును. వాడు నీకెక్కడ తగిలాడు?"

"అయిన నాకు దూరపు బంధువండి"

"వాడి దగ్గర నీకేం తెలిసింది."

"ఏమీ తెలిలేదండి, ఏమీ తెలిలేదని మాత్రం కొంత తెలిసింది."

"బలే చదువే. ఆపైది వాడినే అడగకపోయావా?"

"వారిప్పుడ లేరండి"

"హరి: ఓం. హరి: ఓం.

"— — — — —"

"సరే, ఈపూట దేవతార్చన అయిందా?"

“అయిందండి”

“మొహాన గంధం లేదే”

“మహానైవేద్యం లేదుగదా అని”

“మహానైవేద్యం లేదా! ఇవాళ్ళేనా, నిన్న గూడానా?”

“అయిదు రోజున నుంచీ”

“అయిదు రోజులనుంచీ సన్యాసం కోసం ప్రాయోపవేశం చేశావన్న మాట! ఏడిచినట్టే వుంది. మరి నీరసంగా లేవేం?”

“చిత్తం”

“ఏమైనా జపాలు చేస్తూవుంటావా?”

“చిత్తం. కొంచెం, కొంచెం.”

“ఏం మంత్రాలు”

“గాయత్రి”

“ఇంకా”

“నరసింహం”

“ఇంకా”

“కృష్ణం”

“ఇంకా”

“అదీత్యం”

“ఇంకా”

“ఇంతేనండీ- ఈ బతుక్కి”

“ఏమాత్రం చేశావు?”

“అట్టే కొంచెం, కొంచెమేనండీ.”

“దిష్టి కొట్టనులే. చెప్పు.”

“అమ్మమ్మా, గురువుల దగ్గర దావరిక మేముంది స్వామీ”

“నారసింహం ఎంతచేశావు?”

“అయినా, నామొహం జపం-ముక్తి మూలిగి ఒక ఆవృత్తి అఘోరిందాను”

“ఆవృత్తి అంటే అక్షర లక్షలేనా”

“చిత్తం”

“ఆదిత్యం?”

“అదీ అంతేనండి ఇంచుమించు”

“కృష్ణం?”

“దానికి లెక్క పెట్టలేదండి”

“గాయత్రి”

“దాని కింకా పునశ్చరణ పూర్తి కాలేదు స్వామీ.”

“ఏం?”

“పూర్తి చేద్దామనుకుంటుండగానే, భార్యకు రోగం పెరిగింది. ఋణశేషం తీరాలిగా. ఆ సేవలో పడ్డాను. ఈ లోగా అది పోనే పోయింది.”

“దాంతో, దాసంభోట్లు బోధలు తలకెక్కి, సన్యాసం మీదికి బుర్ర తిరిగింది. అంతేనా?”

“తమబోటి మహనీయులు అనేక ఆవృత్తులు అవలీలగా ఆచరించి పుంటారు. తమ ముందర.....”

“ఛా,ఛా, ఇలాంటి చిల్లర దేవుళ్ళు మాకు చిన్నప్పటినుంచి లేరు. మాక పున్నదల్లా ఒక్క ఉపనిషత్తే”

ఈ మాటకు మాత్రం నరసింహశాస్త్రికి ఉవ్వెత్తున ఉగ్రం వచ్చింది, “ఏమిటి ఈయన అహంకారం” అని. కాని పూర్వపుణ్యం అక్కరకొచ్చి, వెంటనే తనను తనే సంబాళించుకొన్నాడు.

ఆ స్వాములవారు మాత్రం తన సమాధానానికి తానే పొంగిపోయి, తెగనవ్వి, నెత్తిమీద జారిన కాషాయం సవరించుకొని దండం పక్కన పెడుతూ-

“ఇదిగో ఓయ్-పేరేదో చెప్పావు-మరిచిపోయాను” అన్నారు.

“ఏమి పేరండి నా బొందపేరు. కొందరికి నా పేరు తిక్క నరసింహం, కొందరికి నరసింహశాస్త్రి, మరి కొందరికి నరసింహయ్య, మరి కొందరికి నరుసులు మామ, ఇంకా కొందరికి వంతులు. ఇందులో నాపేరు ఏదనమంటారు? ఇవికాక, ఇంకా చాలా పేర్లున్నాయి నాకు” నరసింహశాస్త్రికి తిక్క తిరిగితే మెత్తగా మాట్లాడటం కుదరదు మరి.

(నశేషం)

కశ్మీర రాజ తరంగిణి

(కల్పణ కవి పరచితము)

అనువాదము : బ్రహ్మశ్రీ తెలకపల్లె విశ్వనాథ శర్మ

(భారతీయులకు తేదీల మీద ఆధారపడిన స్వచ్ఛమైన చరిత్రను నిర్మించుకునే ఆభ్యాసం లేదని, పురాణాలలో పున్న చరిత్రంవా శేషం పుక్కిటిపురాణమే అని, మనసు రెండు శతాబ్దాలపాటు పరిపాలించిన అంగ్లేయులు మనకు నూరిపోశారు. అదే నిజమని, చరిత్ర నిర్మాణ సద్దతులను మనం పొత్పాడుకుని దగ్గర నుంచి మాత్రమే నేర్చుకున్నామని యీనాటికీ అనేకమంది నమ్ముతూ వున్నారు.

ఈనాటి యువకులకు మన పురాతన భారతదేశపు సరిహద్దులు కూడా సరిగా తెలియని పరిస్థితి వుంది. ఈ భ్రమలను తొలగించడానికి విరుద్ధయత్నంగా కశ్మీర రాజ తరంగిణి అనే సంస్కృత గ్రంథం యొక్క యథాతథ అనువాదాన్ని పాఠకులకు భారావాహికగా అందిస్తున్నాము.)

(గతసంచిక తరువాయి)

184. ఇట్లు మొదటి చంద్రదేవుడు యక్ష విప్లవమును తొలగింపగా ఈ ద్వితీయచంద్రదేవుడు భిక్షు(బౌద్ధ) విప్లవమును తొలగించెను.

185. అప్పుడు మూడవ గోసందుడు రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఆయన రాజ్యములో నాగయాత్రలు (జాతరలు)యజ్ఞ, యాగములు పూర్వకాలమువలె మరల వికసించెను.

186. ఆ మహారాజు నీలసంప్రదాయమును పునరుద్ధరింపగా, దేశమంతటా బౌద్ధభిక్షువులు, మంచు తుఫానులు ఉపశమించినవి.

శ్లోకము: కాలే కాలే ప్రజాపుణ్యైః సంభవంతి మహిభుజః

యైర్మండలస్య క్రియతే దూరోత్పన్నస్య యోజనం

ప్రజల పుణ్యవశముచేత పవిత్రమైన వేదధర్మమును రక్షించుటకు ఆయా కాలములయందు ఎంతోకాలమునుండి ఆగిపోయిన పవిత్ర వైదిక సంప్రదాయములను పునరుద్ధరించుటకై పాలకులు పుట్టా ఉంటారు

188. యే ప్రజా పీడన పరాః

తే వినశ్యంతి సాన్వయాః

నష్టం తు యే యోజయోయుః

తేషాం వంశానుగా శ్రియః

ధర్మహాని చేయుటవలన ప్రజాపీడన చేయువారు వంశములతో సహాశంతురు. ధర్మయోజన చేసిన రాజుల వంశములలో పుట్టిన వారుకూడా శ్రీమంతులై ఉందురు.

189. ఇత్యేతత్ప్రతిపత్తాంతం దేశేస్మిన్ వీక్ష్య లక్షణం

భావినాం భూమి పాలానాం ప్రాజ్ఞైర్జ్యేయం శుభా శుభం

ఈ విధముగా ఈ దేశములో ప్రతిరాజు వృత్తాంతములోనూ ఉండిన ఈ లక్షణమును గమనించి, బవిష్యత్తులోని పాలకులందరూ విజ్ఞతతో శుభాశుభములను తెలిసికొందురుగాక.

190. ఆ గోనండుని వంశములో పుట్టిన ప్రవరసేనాది మహారాజులకు అతిమానవ సిద్ధులు ఉండినవి. వారు ఈ భూమిని పుణ్యకర్మలతో నవీకరణము చేసిరి.

191. రఘువంశమునకు రఘు మహారాజు మొదటి వాడైనట్లు గోనందవంశమునకు గోనందుడు ఆద్యుడు. ఆ గోనందుడు 35 సంవత్సరములు ధర్మముగా రాజ్యాన్ని పరిపాలించెను.

192. ఆయన తరువాత గోనందుని కుమారుడు విభీషణుడు అనువాడు రాజై 53 సంవత్సరముల గనెలలు పరిపాలించెను. (ఈ తృతీయగోనందుడు మొదలుకొని తరువాతి అందరు రాజుల చరిత్ర ఖచ్చితముగా సంవత్సరములు, నెలలు, దినములతో సహా తెలుపబడినది. ఈ తృతీయ గోనందుడు కలియుగాదినుండి 1919 సంవత్సరమున రాజ్యమునకు వచ్చి ఉండెను. అనగా క్రీ.పూ. 1182 వ సంవత్సరమునుండి మనకు రోజువారి చరిత్ర లభించుచున్నది అన్నమాట. ఆశోకుడు, బుద్ధుడు, మహాభాష్యకర్త- ఆయిన వతంజలి, నంద, చంద్రగుప్తాదులు క్రీ.పూ 1182 సంవత్సరములకు పూర్వులని తెలుచున్నది.

శ్లోకము:- యావత్పరీక్షితో జన్మ యావన్నందాభిషేచనం

----- సహజం సదివత్సరాః

మత్స్య పురాణము

పరీక్షిత్తు పుట్టుక సుమారు కలియుగాదినుండి 650 సంవత్సరములు.

అప్పటినుండి నందరాజులు రాజ్యమునకు వచ్చినది సరిగ్గా 1,000 సంవత్సరముల తరువాత, ఏదో ఇష్టం వచ్చినట్లు చెప్పకుండా పురాణకర్త పరీక్షిత్తు విషయంలో జన్మమును, నందులవిషయంలో రాజ్యపట్టాభిషేకమును చెప్పుట గమనింపవలసిన విషయము. దీనిని బట్టి నందరాజు పట్టాభిషేకము క్రీ.పూ. 1451 సంవత్సరములనాడు జరిగినది అన్నవారు. ఈ మధ్యకాలంవారే(క్రీ.పూ. 1451-1182) అశోకాదులు.

ఈ విధముగా కల్లణుని రాజతరంగిణికినీ, మత్స్య, విష్ణు పురాణములకునూ, బృహత్పత్రకునూ అద్భుతమైన సమన్వయము, ఏకవాక్యత లభించుచుండగా ఏ సబబైన హేతువూలేకుండా వీటిలోని విషయములు నమ్మశక్యము కాదు “అలెగ్జాండర్ కాలమువాడే మన మౌర్యచంద్రగుప్తుడు” అని ఏ ఆధారమూ లేనట్టి పాశ్చాత్యుల ఉద్ఘాటనను ఎట్లు నమ్మవలె? ఎందుకు నమ్మవలె? మేగస్తనీస్ పేర్కొన్నట్లు చెప్పున్న సంద్రకొత్తస్, మరొక చంద్రగుప్తుడుకావచ్చు కాని మౌర్యుడు కాదు - ఆయన గురువు చాణక్యమహర్షి. క్రీ.పూ. 1450 ప్రాంతంవాడన్న మాట.

విభీషణుని తరువాత ఇంద్రజిత్తు అనురాజు 35 సంవత్సరముల 6 నెలలు పరిపాలించెను. ఆయన తరువాత రావణ మహారాజు 30 సంవత్సరములు పరిపాలించెను. ఆ రావణమహారాజు తన సొంతం పూజకొరకు “వలేశ్వరుడు” అను పేరిట ఒక శివలింగాన్ని ప్రతిష్ఠించెను. ఆ లింగంలో బిందువులు, రేఖల కాంతులు ఉండెను. అవి భవిష్యత్తులో ఆ మహారాజుకు సంభవించు శుభమును సూచించుచుండినవి. చతుశ్శాలామఠంలో ఆ వలేశ్వరుని ప్రతిష్ఠించి, తన కశ్మీరమండల రాజ్యమంతయూ ఆ వలేశ్వరునికి సమర్పించెను. ఆ మహనీయుడు 35 సంవత్సరములు కశ్మీరమును అనుభవించెను. తరువాత ఆ రావణకుమారుడు విభీషణుడు రాజై 35 సంవత్సరముల 6 నెలలు పరిపాలించెను. తరువాత విభీషణుని పుత్రుడు నరుడు అను రాజు రాజ్యపాలనచేసెను. ఆ నరునికి కిన్నరుడని మరియొక పేరుండెను. కిన్నరులుకూడా ఆయన పరాక్రమమును గానము చేయుచుండిరి. ఆ మహారాజు సదాచారవంతుడైననూ ప్రజల దౌర్భాగ్యముచే రాజ్యానికి మహానర్థము వాటిలైన. కిన్నరగ్రామము అను గ్రామంలో (దానిని ప్రస్తుతం కానీర్ గ్రామ్ అందురు). ఒక బౌద్ధమఠంలో ఒక బౌద్ధుడు నివసించుచుండెను. ఆ బౌద్ధుడు యోగశక్తితో

కిన్నరమహారాజు భార్యను అపహరించెను. అప్పుడు ఆ రాజు కోపించి వేలకొదలది బౌద్ధవిహారాలను కాలివించెను. బౌద్ధుల స్వతంత్రగ్రామములన్నిటినీ స్వాధీనపరచుకొని మధ్య మతములోని బ్రాహ్మణులకు అర్పించెను. ఆ కిన్నరమహారాజు వితస్తానదీతీరంలో ఒక పట్టణమును నిర్మించెను. ఆ మహారాజుచేసిన దిగ్విజయములలో సంపాదించిన ధనములతో సంపద విషయమున కుబేరుని పట్టణమునుకూడా జయించెను. రాజమార్గములలో వస్తువులతో నిండిన అంగళ్ళుండెను. ప్రతినదిలోనూ నౌకాయానములు హెచ్చుగా ఉండినవి. పుష్పఫల నిర్భరములైన ఉద్యానములతో ఆ నగరము స్వర్ణమునుకు మారుపేరువలె ఉండెను. (ఆ నగరము పేరు వ్రాయలేదు. వితస్తానది అనగా ప్రస్తుతము రేఖలం నది.)

ఆ పట్టణంలోని ఒక ఉద్యానంలో నిర్మలములు రుచికరములు అగు నీటితో ఒక సరోవరము విరాజిల్లుతుండేది. ఆ సరస్సులో సుశ్రవుడు అను ఒక నాగదేవత నివసించుచుండెను. ఒకానొక దినమున ఒక యువకుడు దూరప్రయాణము చేసి అలసటచేత విశ్రాంతికై ఒక మధ్యాహ్న సమయమున ఆ సరస్వరమునకు వచ్చెను. అతడు విశాఖుడు అను పేరుగల బ్రాహ్మణయువకుడు. ఒక చల్లని చెట్టునీడలో మందమారుతములచే శ్రమతీరినవాడై ఆ సరోవరములో స్నానము చేసి, పేలపిండి వంటకములను భుజించుటకు ఉపక్రమించెను. అతడు తన హస్తముతో ఆ వంటకమును తీసికొనుచుండగనే అతనికి కాలి అందెల సవ్యడి వినపడెను. కాలి అందెల సవ్యడి హంసల రొదవలె ఉండునని కవులు చెప్పుచుందురు. అందుచే ఆ సరస్సులోని హంసలు ఆ చప్పుడును చెవులు రిక్కించి వినుచుండెను. అప్పుడు అందమైన కన్నులు కల ఇద్దరు యువతులు ఒక పొదరింటినుండి బయటకు వచ్చిరి. వారు నీలమురంగు రవికెను ధరించి ఉండిరి. వారి కడకళ్ళనుండి చెవులవరకు కాటుక రేఖగీసికొని ఉండిరి. ఆ రేఖలు వారు చెవులయందు అలంకరించుకొన్న పద్మముల నాళములవలె ఉండెను. వారి భుజములపై చీరల చెరుగులు వారి సౌందర్యపతాకమువలె ఉండెను. వారు మెల్లగా ఆ విశాఖుని వద్దకు వచ్చిరి. విశాఖుడు భుజించువాడు సిగ్గుతో భోజనమును ఆపివేసి, స్తబ్ధుడాయెను. ఆ యువతులు ఆ సరస్సు తీరమున మొలిచిన శింబీధాన్యము భుజించుచుండిరి. (శింబీధాన్యము=గడ్డిగింజ.) ఆ విశాఖుడు

అది చూసి వారి సౌందర్యానికి భోజనము ఇదా? అనుకొనెను. దయతో తన పిండివంటకములను వారికిచ్చి వేసెను. కొన్ని ఆకులతో దొప్పలు కుట్టి, ఆ దొప్పలతో ఆ సరస్సులోని స్వచ్ఛముగా, చల్లగా ఉన్న నీటిని తెచ్చి వారికి ఇచ్చెను. వారు ఆ నీటితో ఆచమనము చేసి (త్రాగి) కూర్చొనిరి. అప్పుడు విశాఖుడు ఆకుల వినసక్ర్రతో విసురుతూ ఇట్లు మాటలాడెను. “పూర్వజన్మలలో ఎంతో పుణ్యము చేస్తే కానీ మీ వంటి వారి దర్శనముకాదు. బ్రాహ్మణులకు సహజముగా చాపల్యము ఉండును కనుక ఈ జనుడు (నేను) అడుగుచున్నాడు. ఏమియు అనుకొనవద్దు. ఏ పుణ్య జాతిని మీ జన్మచే అలంకరించితిరి. మీకు అలసట ఎందువల్ల కలిగెను. ఇంత నీరసమైన భోజనము మీకేల ప్రాప్తించెను.” అని అడుగగా వారిలో ఒకతె ఇలా చెప్పుట ప్రారంభించెను. మేము సుశ్రవసుని పుత్రికలము. రుచికరమైన పిండివంటలు భుజించుటకు ప్రాప్తిలేనపుడు ఇటువంటివి భుజింపక ఏమి చేయుదుము? మా తండ్రి నన్ను విద్యాధరేంద్రునికి ఇచ్చి వివాహము చేయుటకై ఏర్పాటుచేసి ఉన్నాడు. నాపేరు ఇరావతి. మా చెల్లెలు ఈమె చంద్రలేఖ. అని చెప్పెను. అప్పుడు ఆ విశాఖుడు మరల అయినచో మీకెందుకు ఈ దారిద్ర్యము అని అడిగెను. దానికి ఆ బాలికలు మా దారిద్ర్య హేతువు మాకు తెలియదు. ఆయననే అడుగుము. రాగల జ్యేష్ఠమాస కృష్ణద్వాదశినాడు తక్షకుని జాతర ఇక్కడ జరుగును. అప్పుడు మాతండ్రి ఇక్కడకు వచ్చును. ఆయన జుట్టుముడినుండి నీరు కారుచుండును. ఆయనకు ఇరువైపులా మేము ఉంటాము. ఆ గుర్తులతో ఆయనను కనుక్కొనమని చెప్తునే వారు మాయమయ్యిరి. క్రమముగా ఆ తక్షక యాత్రామహోత్సవము మొదలయెను. ఆ ఉత్సవానికై ప్రేక్షకులు క్రిక్కిరిసి వచ్చిరి. అనేక సంచార నాటకదళములు వచ్చినవి. విశాఖుడు కూడా ఆ యువతులు చెప్పిన విషయముపై కుతూహలంతో ఆ జాతరకు వచ్చి, కన్యకలు చెప్పిన గుర్తుల ప్రకారము సుశ్రవో నాగదేవుని గుర్తుపట్టి సమీపించెను. ఆ కన్యలు అంతకుముందే చెప్పి ఉండుటచే నాగరాజు విశాఖునికి స్వాగతము పలికెను. వారి సంభాషణల మధ్యలో విశాఖుడు అడుగగా తన దారిద్ర్య కారణమును గురించి నిష్ఠూర్పులు విడుచుచూ, నాగరాజు ఇట్లు చెప్పి ప్రారంభించెను.

(సశేషం)

?.....సమాధానం

మేడిచెట్టు చుట్టూతా ప్రదక్షిణలు చేయమంటారు. మేడి చెట్టు యొక్క విశిష్టత ఏమిటి?

స:- దేవతలకు వృక్షాలకు గల సంబంధాలను గురించి పూర్వమే కొన్ని ప్రశ్నలలో ప్రస్తావించుకొన్నాము. ఏరాట్ పురుషుడు యొక్క అవయవాలే దేవతలని ప్రకృతిలోని శక్తులే ఆయా వృక్షజాతులుగా భూమిలో మొలకెత్తడానికి కారణ భూతమౌతాయని పూర్వం వివరించు కొన్నాము.

భూమిపై ఏదైన ప్రాణి పుట్టిందంటే దానికొక ప్రత్యేకమైన శరీరం వుంటుంది. ఆ శరీరంలోగల అణువుల నిర్మాణం ఎలా వుంటుంది అనే విషయాన్ని ఆర్గానిక్ కెమిస్ట్రీ పరిశీలిస్తుంది. కాని ప్రకృతి శక్తులు విభిన్న జీవులుగా అనిష్కారం పొందేటప్పుడు వాటిలోని అణు సముదాయాన్ని మించి కొన్ని విశేష అంశాలుకూడా వాటిలో చోటు చేసుకుంటాయి. ఉదాహరణకు, కుక్కలకు వాసనను బట్టి వ్యక్తులను గుర్తించగల విశేష శక్తివుంది. కొన్ని పక్షులకు రాబోయే సంఘటనలను ముందుగా సూచించగల శక్తివుంది. అలాగే వృక్షజాతులలోకూడా కొన్ని వృక్షాలకు విశేషదైవీ శక్తులను ఆకర్షించగల ప్రత్యేక లక్షణము వుంది. మూలికలలోని యీ ప్రత్యేక గుణాలను మన ఆయుర్వేద శాస్త్రమూ, మంత్రశాస్త్రమూ కూడా వివరిస్తాయి. ఆ పరిగణనల మేరకే కొన్ని వృక్షాలను దేవతా వృక్షాలుగా ప్రత్యేక పరిగణనను చేస్తూ వుంటారు.

ప్రపంచంలోని ప్రతి మూలికా ఔషధమేనని గుర్తించినవారు భారతీయులే. అలామూలికల ఔషధ గుణాలను గుర్తిస్తూనే వాటిలోని దైవి గుణాలను గూడా పరిశీలించి గుర్తించటం వల్లనే పవిత్ర వృక్షాలను నిర్ణయించడం జరిగింది. తులసి, రావి, మజ్జీ, మేడి వంటివి ప్రధాన దేవతా వృక్షాలు. వీటన్నిటిలోనూ విశేష ఔషధి గుణాలు గూడా వున్నమాట వాస్తవమే. ఈ దృష్టితో చూసినపుడు మేడికూడా గొప్ప ఔషధియే. ఇది ప్రధానంగా వంటిలోని అతివేడిని పోగొట్టే శరీరంలోని దుష్ట క్రిములను సంహరిస్తుంది అని వైద్య శాస్త్రం చెబుతోంది. ఈ విషయాన్నే పురాణకథ శిల్పసుందరంగా యిలా చెబుతోంది.

హిరణ్య కశిపు సంహారమైనప్పుడు, ఆ రాక్షసుడి పేగులను పీకి మెళ్ళో వేసుకున్నాడు సరసింహదేవుడు. ఆ పేగులలోని ఘోర విషం వ్యాపించి ఆయనకు ఒళ్ళంతా తీవ్రమైన మంటలు బయలుదేరాయి. ఎన్నివిధాల కృషి చేసినా ఆ మంటలు తగ్గలేదు. అప్పుడు లక్ష్మీదేవి మేడి ఆకులు తెచ్చి ఆయనకు ఒంటినిండా పూసింది. దానితో ఆయన తాపం పూర్తిగా చల్లారి మంటలు తగ్గాయి. అందువల్ల సరసింహదేవుడు సంతోషించి తాను యెల్లప్పుడూ ఆమేడి చెట్టులోనే వుంటానని వరం యిచ్చాడట. అప్పటినుంచి ఆ వృక్షం విష్ణుప్రియమై పరమ పవిత్రమైనదిగా అర్చింప బడుతూ వున్నది.

ఇది పురాణగాథ. దీనిని బట్టి ఈ వృక్షానికిగల ఉష్ణహరణశక్తి, క్రిమి హరణ శక్తి, విషహరణ శక్తి స్పష్టంగానే తెలుస్తావున్నాయి. వీటితోపాటు ఈ వృక్షానికి గల పవిత్రతా గుణాన్నికూడా ఈకథ స్పష్టంగానే చెబుతోంది. దీనికి తగ్గట్టే యీ వృక్షానికి యజ్ఞాంగము అని మరో పేరువుంది. యజ్ఞంలో వుపయోగించే చెట్టూ అని భావం. పెద్దపెద్ద యజ్ఞాలలో సృక్కు సృవాలవంటి యజ్ఞపాత్రలు, యూపస్థంభాలు చేసేందుకు పనికి వచ్చే కొద్దిరకాల చెక్కలలో మేడిచెక్కప్రముఖమైనదని శ్రోతగ్రంథాలు మనకు చెబుతున్నాయి. దీనిని బట్టి కూడా మేడి చెట్టుకుగల పవిత్రత్వాన్ని మనం తెలుసుకోవచ్చు.

ఈ చెట్టులో బంగారపుపాలు అతిసూక్ష్మంగా వుందని పూర్వుల గుర్తించారు. అందుకే దీనికి హేమదుగ్ధకము అనికూడా ఒక పేరువుంది. దీని పాలలో బంగారం వుంటుందని, ఆపాలు కొంచెం బంగారు రంగుగా వుంటాయని, ఆపదానికి ఆర్థం. ఇందువల్లగూడా యీ చెట్టు యొక్క విలువ పెరగడం సహజం.

ఇన్ని విశేషాలుగల యీ చెట్టును దత్తాత్రేయస్వామి తన ప్రధాన తపస్థానంగా యెంచుకొన్నారు. ఆయనకు ఉసిరి చెట్టన్నా మేడి చెట్టన్నా చాలా ప్రియమని దత్త పురాణం చెబుతోంది. అందుకనే దత్తాత్రేయ సంప్రదాయంలో యీ చెట్టుకు చాలా విశిష్టస్థానం వుంది. దీనిని ఉదుంబరమని, ఔదుంబరమని, జంతుఫలమని, అత్తి అనిగూడా వ్యవహరిస్తూవుంటారు. ఇది దత్తాత్రేయస్వామికి సరసింహస్వామికి గూడా నివాసస్థానం కనుక ఆ దేవతల స్పందనలను అందుకోవటంకోసం యీచెట్టుకు ప్రదక్షిణలు చేసే సంప్రదాయం యేర్పడింది.

దేవుడికి కొబ్బరికాయను సమర్పించటంలోవున్న విశేష మేమిటి?

కొబ్బరి చెట్టుకు కల్ప వృక్షం అని పేరు వుంది. వైద్యపరంగా యీ చెట్టులో పనికిరాని అంశం లేదు. కొబ్బరి ఆకులు మంగళప్రదమైనవిగా భావింపబడుతూ వున్నాయి. ఈ చెట్టు నీడయే త్రిదోషాలను హరిస్తుందని వైద్యశాస్త్రం చెబుతోంది. కొబ్బరి పువ్వు, కొబ్బరినూనే, కొబ్బరి పాలూ కొబ్బరి సారాయూ, కొబ్బరి కాయ, కొబ్బరి నీరూ, కొబ్బరి పీచు, యివన్నీగూడా మానవులకు వుపయోగించేవే. వీటన్నిటినీ మించి కొబ్బరి చెట్టు దొడ్లోవుండటమే ఆ యింటికి ఒక శుభమని భావిస్తూవున్నారు.

దేవతాపరంగా చూసినపుడు, యీ చెట్టుకు ఒక ప్రత్యేక దేవత అంటూలేదు. అందరూ దేవతలకు కొబ్బరికాయ అంటే యిష్టమే. కనుక అన్నిరకాల పూజలలోనూ ఈ కాయను వినియోగిస్తారు.

తాత్విక సంకేతశాస్త్ర దృష్టితో చూసినపుడు కొబ్బరికాయ మానవ శిరస్సును సూచిస్తుంది. కొబ్బరికాయ చుట్టూతా పేరుకోన్న జటిలమైన పీచు అక్కరలేని ఆలోచనలనూ, అనుబంధాలనూ సూచిస్తుంది. ఈ పీచును తొలగించి చూసినప్పుడు లోపలగల అసలైన కాయబయట పడుతుంది. కాని యీ కాయ చుట్టూ బలమైన బెంక ఆవరించి వుంటుంది. ఈ బెంక మానవ బుద్ధిని ఆవరించి వున్న అహంకారానికి సంకేతం. ఈ బెంకలో పైన మూడు కళ్ళువుంటాయి. కొబ్బరికాయ యొక్క పిలక యీకళ్ళను కమ్మేసి వుంటుంది. మానవుడు ఆత్మ దర్శనం చేయదలచుకున్నప్పుడు ఏదో ఒక రీతిలో తన అహంకారాన్ని, బద్దలు కొట్టుకోవలసి వుంటుంది. అహంకారాన్ని మెల్లిగా బ్రతిమాలితే పోదు. దాన్ని క్రూరంగా పగలగొట్ట వలసిందే. కొబ్బరి కాయలోని బెంకకూడా అలాంటిదే. కొబ్బరికాయను కొట్టినప్పుడు ఈ బెంక సరిగా, గుండ్రంగా పగలటం ఒక ప్రత్యేక లక్షణం.

అహంకారాన్ని పగల గొడితే మానవుడిలోని మూడవకన్ను తెరుచుకుంటుంది. అదే జ్ఞాన నేత్రం. దీనికి సంకేతంగానే కొబ్బరికాయను కొట్టినాక, మూడుకళ్ళను కప్పివున్న పిలకను తొలగించి వేస్తారు. అప్పుడు మూడుకళ్ళూ బయట పడతాయి.

అహంకారమనే దెంక పగిలినాక మస్తిష్కంలోని జ్ఞానమనే తెల్లని కొబ్బరి, ప్రశాంతి అనే చల్లని నీరు, బయట పడతాయి.

ఇలా జ్ఞానమూ, ప్రశాంతి సిద్ధించడమే ఏ దేవతా ఆరాధనకైనా చరమఫలము. అందుకే ప్రతి దేవతకూ కొబ్బరికాయ సమర్పించటం రూఢి అయి పోయింది.

కొందరి దృష్టిలో కొబ్బరికాయను పగలగొట్టడం బలి సమర్పణకు ప్రత్యామ్నాయం. జంతువు తలనరికినట్లు కొబ్బరికాయను నరుకుతారని వారి అభిప్రాయం. కానీ, యీ అభిప్రాయానికి సరియైన శాస్త్రాధారం వున్నట్లు కనుపించదు. సనాతనంగా వస్తువున్న మన పూజలలో పశుబలికలపూజలు చాలా తక్కువే-మిగిలిన వన్నీ సాత్విక, సౌమ్య, ప్రశాంత పూజలే. వీటిలో బలి ప్రసక్తే లేదు గనుక దాని స్థానంలో ప్రత్యామ్నయాన్ని వినియోగించే ప్రశ్నే వుదయించదు. కానీ, అలాంటి పూజల్లోగూడా కొబ్బరికాయను వినియోగించడం శిష్ట సంప్రదాయంగా వుంది. కనుక కొబ్బరికాయ బలి హారణకు ప్రత్యామ్నాయమయ్యే సావకాశంలేదు.

నిర్వాణము

దత్తపీఠ కార్యాలయంలో “కార్యనిర్వహణాధికార” (Administrator) గా పేవలందిస్తూవున్న శ్రీ C.V. సుబ్బారావుగారు 23-11-96 సాయంకాలం పరమపదించారని తెలుపటానికి విచారిస్తున్నాము. I.R. శాఖలో అసిస్టెంట్ డైరెక్టరుగా పదవీ విరమణ చేసిన శ్రీ సుబ్బారావుగారు, తమ జీవితాన్ని శ్రీ సద్గురుసేవకై అంకితంచేసి ఆశ్రమంలో స్థిరపడిపోయారు. జీవితంలో అనేక పరీక్షలనెదుర్కొన్న శ్రీ సుబ్బారావుగారు, ప్రతి పరీక్షలోనూ శ్రీ గురుదేవలకు మరింత సన్నిహితులయ్యారు. శ్రీ సుబ్బారావుగారికి శాశ్వతబ్రహ్మలోక నివాస సిద్ధికలగాలని, వారి కుటుంబ సభ్యులకు (శ్రీమతి, ముగ్గురు పుత్రులు) యీ దుఃఖాన్ని అధిగమించగల శక్తి కలగాలని శ్రీగురుదేవులను ప్రార్థిస్తున్నాము.

నామాక్షర స్తుతి

శ్రీ: బ్రహ్మశ్రీ తెలకపల్లె వేంకట రమణ శర్మ (పెసరవాయి సిద్ధాంతి)

గతిలోన మతిలోన నుతిలోన నెవ్వని చరితలు మమతల విరియజేయు
గుణనీయ మననీయ గణనీయములునయ్యె నెవ్వని నడవడులింతలేసి
జనపద విపదలు తనపదధూళిచే నెవ్వడు రిప్పున రువ్వజేయు
గిరిపతి మా పతి గీపతులెవ్వని తనవానిగా జూచి తనువుచుండు

ష.గీ.. లలిత లనదందు చంద్రికారాగరింజి
తమ్ములిలసచ్చిదానంద సమ్మతమ్ము
లెవని చిరునవ్వు దారులు నిపుడు నెపుడు
నట్టి మహనీయు నానంద మంద మదికి
నెల్లరీతుల పొగడెద నింతయేల?
నతడె గణపతి సచ్చిదానంద మాని

ఉ. చల్లని నవ్వు నెమ్మొగము చందురు పొరును విందుసేయు ను
త్పల్ల జలేజ గంధముల పొందు పసందులనందుమాట-లిం
దెల్లవిధాల పద్ధతులు నింపుల సొంపులు నింపుచుండు-నా
వల్లననొనె? సంయమి విభాకర చెప్పగ నీ విభూతులన్

గీ. నాకు గణపతి సచ్చిదానంద పీఠ
మందు రవ్యంత పరిచయమైనవెంట
చెప్పలేనంతయనుభూతి చెందినాడ
నిదియ శ్రీవారి మహిమయంచేనుదలతు

శ్రీ శ్రీ శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద యతీంద్ర పూజ్యపాదేభ్యః తెలకపల్లె
వేంకటరమణ శర్మణా (పెసరవాయి సిద్ధాంతినా) - సమర్పిత

రథబంధ శ్లోక:

				శ్రీ						
			శం	గ	ణ్య					
		సు	పం	ణ	ణార్	గు				
	ల	లి	తం	ప	జ్ఞాయు	ధం				
	రా	వి	స	జ్ఞా	తి	నీ	సం	స	పా	
గ	రా	గ	వి	ల	స	ద్భ	క్తా	ళి	సం	సే
ర్థ	తా	భి	వాం	ర	చ్చి	ద్వ	ద్వి	స	తం	వి
	ఫ	ల	దం	నా	దా	ను	సం	ధా	య	
		రం	క	ద	సం	నా	నా	కం		
			మ	రం	ద	మ	స			
				రా	స్వా	సం				
					మి					

జ్య

భూ

మ

జే

-: రథ బంధాంతర్గత శ్లోక :-

శ్రీశం గణ్యగుణార్థపం సుంలలితం పంజ్ఞాయుధం పావనం
 నీతి జ్ఞాన విరాగరాగ విలసద్భక్తాళి సంసేవితం
 సద్విద్వచ్చర వాంఛితార్థ ఫలదం నాదాను నంధాయకం
 నానానందకరం మరంద మనసం స్వారాజ్య భూమిమ్మజే

ఆశ్రమ శాఖలలో

కామారెడ్డి:

ఇక్కడ ప్రతినెలా జరిగే సత్సంగ కార్యక్రమాలు యథాప్రకారంగానే జరుగుతున్నాయి. ఇక్కడ ఇంకా ఆలయ నిర్మాణం జరగకపోయినప్పటికీ ఆశ్రమంలో నిత్యపూజ జరిగేందుకోసం ఒక పూజారిని ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు. శ్రావణ మాసంలో ఒక సోమవారం నాడు రుద్రాభిషేకం జరుపుకొన్నారు. ఆశ్రమంలో ఉత్తరం ప్రక్క ప్రహరీగోడ నిర్మాణం పూర్తి చేశారు. వినాయకచవితి ఉత్సవం జరుపుకొన్నారు. విజయవాడలో శ్రీస్వామీజీ చేసిన రామాయణ సప్తాహం క్యాసెట్లు సంపాదించి వాటితో 1-11-96 నుండి 8-11-96 వరకు రామాయణ సప్తాహం తమ గ్రామంలో జరుపుకొన్నారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని స్థానిక భక్తులు శ్రీశ్యామసుందర్ గారింట్లో నిర్వహించుకొన్నారు. 27-11-96న ఆశ్రమ ప్రాంగణంలో గురునిలయ, అన్నపూర్ణా మందిర, గణపతి, దత్తాత్రేయ, శ్రీదేవీ దేవస్థానాల నిర్మాణానికి భూమిపూజ జరుపుకున్నారు. ఈ సందర్భంగా ప్రత్యేక భజనలు, అన్నదానాలు జరుపుకున్నారు.

వీరాల:

ఇక్కడ గత ఒక సంవత్సరముగా సత్సంగ కార్యక్రమాలు అవిచ్ఛిన్నంగా జరుగుతున్నాయి. ఈ సందర్భంగా 1-12-96 న వార్షికోత్సవం జరుపుకున్నారు. అనాడు శ్రీ స్వామీజీ పాదుకలను ఊరేగించి, అనఘాష్టమీ వ్రతము, దివ్యనామ సంకీర్తన జరుపుకున్నారు.

సంగారెడ్డి (మెదక్ జిల్లా)

ఇక్కడ 95 నవంబరు నుండి శ్రీస్వామీజీ పాదుకలకు గురుపూజా కార్యక్రమములు, సత్సంగ కార్యక్రమములు నడుస్తున్నాయి.

పందలపాక:

ఇక్కడ శరన్నవరాత్రి ఉత్సవాలను 9 రోజులు యథాశక్తిగా నడుపుకొన్నారు. చివరి రోజున అన్నదానం జరిగింది. వారం వారం సత్సంగాలు జరుగుతున్నాయి.

పెఠాపురం:

ఇక్కడ కూడా శరన్నవరాత్రి ఉత్సవాలు జరిగాయి. ప్రతిరోజు అమ్మవారికి కుంకుమ పూజలే కాక, గురు పూజలు, అనఘాష్టమీ వ్రతాలు కూడా జరుపుకున్నారు.

అనంతపురం, జయలక్ష్మీపురం

ఈ శాఖలలో అనూచానంగా జరిగే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలన్నీ యథాప్రకారంగా జరుగుతున్నాయి.

సత్సాంగత్యం-అహింస

(18-3-96 సాయంత్రం హైదరాబాద్‌లో శ్రీ స్వామీజీ చేసిన ఉపదేశ భాషణము.)

జడ భరతుని యొక్క జీవిత ఉత్తరార్థములో ఒక వింత సంఘటన జరిగింది. ఆయన ఒకసారి తన శిష్యులతో కలసి ఒక అడవిలో సంచరిస్తు ఒక పెద్ద చెట్టు క్రింద కూర్చొని “హరి” నామం చేయసాగాడు. సరిగా అదే సమయానికి ఆ చెట్టు మీద ఒక పెద్ద రాబందు పిల్లలను పెట్టి అహారముకోసమునిట్లో వెళ్ళింది. రాబందంటే అది మామూలు రాబందు కాదు. మనుష్యులను కూడా తినగల రాబందు. జడ భరతుడు కొంతసేపు సంకీర్తన చేసినాక తన శిష్యులకు ప్రబోధం చెప్పసాగాడు. ఆ చెప్పడములో అహింస యొక్క గొప్పతనాన్ని అనేక రీతులుగా వివరించాడు. మనం ఒకరికి హింస చేస్తే భగవంతుడు మళ్ళీ మనచేత హింస అనుభవించజేస్తాడు. అని వివరించాడు.

చెట్టు మీద ఉన్న రాబందు పిల్లలు ఈ ప్రబోధమంతా విని జాగ్రత్తగా అర్థంచేసుకొన్నాయి. ఇంతలో తల్లి పక్షివచ్చి పిల్ల వక్షులకు మాంసపు ముక్కను అందించసాగింది. పిల్లలు మాంసము తినడానికి నిరాకరించాయి. తల్లి ఆశ్చర్యపోయి ఎందుకు తిననంటున్నారు అని అడిగింది. చెట్టు క్రింది మహర్షి చేసిన బోధలు విన్నామని, అందువల్ల ఎవరిని హింసించడము తమకు ఇష్టము కాదని పిల్లలు చెప్పాయి.

తల్లి పక్షికి జడభరతునిపై చాలా కోపం వచ్చింది. అది ఇలా అంది “పిల్లల్లా! ఈ ముని మిమ్ములను పూర్తిగా చెడగొట్టాడు. ఆయన మోసపుమాటలకు మీరు వలలో పడ్డారు. ఇలాంటి సన్యాసులంతా ఒకటి చెబుతారు మరొకటి చేస్తారు. తాము గొప్పవారమైనట్లు, తాము ఎవరిని హింసించనట్లు

డాంబికపు కబుర్లు చెబుతారు. మీరు ఆ మాటలను నమ్మేశారు. ఇప్పుడు చూడండి. ఈ ఋషిని నేను ముక్కుతో పొడుస్తాను. ఇతడు తిరిగి నన్ను కొడతాడో లేదో మీరే చూడండి. ఈ ముని బాధకు తాళలేక నన్ను తిట్టినా, లేక భగవంతుని తిట్టినా, ఇతనికి అహింస అచరణలో లేనట్లే.”

పిల్ల పక్షులంతై ఆ మహర్షి చాలా గొప్ప వాడని గట్టిగా వాదించాయి. పెద్ద పక్షి తన వాదం నిలుపుకునేందుకోసం జడభరతుని వెన్నుముకను నోటకరచి ఆకాశములోకి ఎత్తి క్రింద పడవేచింది. క్రిందబడ్డ జడభరతుడు ఏమి చలించలేదు. పైగా భగవంతుని ఉచ్చైస్వరముతో కీర్తింపసాగాడు “ఓ పరమాత్మా! నువ్వు రాబందురూపముగా వచ్చి నాలోని కుండలినీ శక్తిని బహిర్గతము చేశావు. నీకు ఎలా కృతజ్ఞతలు చెప్పాలి”.

ఈ మాటలు విని జడభరతునిలోని నిశ్చలత్వాన్ని చూచి తల్లి పక్షి ఆశ్చర్యపడి ఆ క్షణం నుంచి తను కూడా హింస చేయడం మానుకోవాలని నిశ్చయించుకొంది. సత్పురుషుల యొక్క సాంగత్యం ఎంతటి క్రూరుడైన వాడిలోకూడా ఇలాంటి పరివర్తనను తీసుకువస్తుంది. ఈ ప్రక్రియలో భగవన్నామ సంకీర్తనము ఎంతో సహకారము చేస్తుంది. అలా మనలో పరివర్తన తెచ్చే సత్పురుషులే సద్గురువులు.

సద్గురువు తండ్రికంటే కూడ మహనీయుడు. తండ్రి మనకు ఉత్తమ జన్మను ఇస్తాడు. గురువు ఈ జన్మలోనే మనకు ఇంకొక జన్మను ఇస్తారు.

కొందరు తమ సద్గురువుల ద్వారా గిట్టని వారికి అపకారము చేసి తమ పగతీర్చుకొందామని ఆలోచిస్తూ ఉంటారు. ఇది రజస్తమోగుణాల ఫలం. మనము సత్యగుణం పెంచుకోవాలి. అలా పెంచుకొని ఎదుటివారిలో మంచి పరివర్తన తీసుకురమ్మని ప్రార్థించాలి. అంతేగాని “నీకు శక్తి ఉంటే వాడికి అపకారము చెయ్యి” అని ప్రార్థించరాదు. దానికి బదులు “నాలో భక్తి ఉంటే వాడిలో పరివర్తన తీసుకురా” అని కోరాలి. సత్పురుషుల యొక్క సాంగత్యమువల్ల, సద్గురువుల యొక్క సేవవల్ల, ఇలాంటి సత్యగుణం మనలో వృద్ధి పొందకపోతే మన భావనలోనే ఏదో దోషము ఉందన్నమాట. కనుక మన భావనను పరిశుద్ధము చేసుకొని సద్గురు సేవ చేయడం అభ్యాసం చేసుకోవాలి.

అనుభవాలు

పి. కృష్ణమూర్తి రావు (హైదరాబాదు) :

నా 35 వ ఏట నుండి నేను మధుమేహముతో బాధ పడుచూ, ఉద్యోగరీత్యా ఆంధ్రప్రదేశ్ వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయములో పనిచేయుచు, 1991 లో డెప్యూటీడైరెక్టర్‌గా రిటైరు అయినాను. ఇంతకాలము రోజూ 'ఇన్సులీన్' తీసుకుంటూ, డాక్టర్ల సలహాలతో తగు జాగ్రత్తగా ఆరోగ్యము కాపాడుకొనుచూ ఉద్యోగము చేసుకున్నాను. దీనికి తోడుగ 'బ్లడ్‌ప్రెషరు' కూడ వచ్చినది. వీటి వలన నవంబరు 89 లో గుండెపోటు వచ్చి, ఉస్మానియా హాస్పిటల్ లో చేరి చికిత్స పొందాను. వైద్యుల సలహా పాటించుచు మందులు తీసుకొనుచూ వున్నాను. మళ్ళీ ఫిబ్రవరి 22, 96 లో గుండె పోటు వచ్చి ఉస్మానియా హాస్పిటల్ లో చేర్పించారు.

శ్రీశ్రీ స్వామి వారు 95 లో ఉగాది నుండి శ్రీరామనవమి వరకు దిండిగల్‌లో వున్నప్పుడు నాభార్య, కూతురుతో శ్రీస్వామివారిని దర్శించుకున్నాను. ఆ రోజు అనఘావ్రతము చేయించి, శ్రీ స్వామివారి అనుగ్రహము పొందాము. ఆరోజు శ్రీస్వామివారి అనుగ్రహ భాషణ విన్నాను. భజన కార్యక్రమములో పాల్గొని ఇన్నర్‌హీలింగ్, దత్తనాదము, మాత క్యాసెట్టు కొనుక్కొని, తరచు ఇంట్లో వినుచున్నాము. అప్పటినుండి ప్రధాన హోమ స్ఫటికము రాగి పాత్రలో వేసి నీరు ప్రతిరోజు నేను, నాభార్య, పెద్దకూతురు త్రాగుచున్నాము.

నా ఆరోగ్యరీత్య నా అస్వస్థతను నివారించు కొనుటకు ఎన్నోమందులు, హోమియో, ఆయుర్వేద, రుద్రాక్ష చికిత్సలు పొందాను. కాని షుగర్ లెవెల్ హెచ్చు తగ్గులతో వుండేది. అదేవిధముగా బి.పి. కూడా వుండేది.

నేను ఉస్మానియా హాస్పిటల్, ఇన్‌డెన్సివ్ కేర్ యూనిట్‌లో వున్నప్పుడు శ్రీ స్వామివారు మళ్ళీ హైదరాబాదుకు వచ్చారు. నా పెద్దచెల్లెలు నరసమ్మ శ్రీస్వామివారి ప్రోగ్రాములు, చేయవలసిన కార్యములు (నా ఆరోగ్యము కొరకు విపులముగా, హాస్పిటల్‌కి వచ్చినప్పుడు చెప్పినది. ఈమె చాలా

సంవత్సరముల నుండి శ్రీ స్వామివారి భక్తురాలు. ఈమె సలహాప్రకారము శ్రీ టి. గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు, రిటైర్డ్ జాయింట్, రిజిస్ట్రార్ హైకోర్టు, శ్రీస్వామివారి సన్నిహిత శిష్యులు, కార్యవర్గ సభ్యులు (మాకు సుపరిచితులు) వీరిని కలిసి వారి సహాయము వలన మరల శ్రీస్వామివారి అనుగ్రహము పొందగలిగాము.

హాస్పిటల్‌లో చేరినప్పటినుంచి ప్రతిరోజు నాకు గుండె నొప్పి వస్తూండెను. నా పరిస్థితి కొంచెం క్షేమి అయ్యాక డాక్టర్లు నాకు 'అస్టియోగ్రామ్' చేయాలన్నారు. అవసరమైతే సర్జరీ చేయాలన్నారు.

శ్రీ టి. గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు, నాపేర ప్రధానహోమం చేయించి నాకు శ్రీస్వామివారి ప్రసాదం, ఒక రక్ష తెచ్చి ఇచ్చారు. వెంటనే నాకు ఆ రక్ష కట్టారు. ఆ మరుసటి రోజు ఉదయం మరల నొప్పి కొంచెం తీవ్రంగా వచ్చినది. అదే రోజున నా బావ మరిది, కూతురు, అల్లుడు మరల శ్రీస్వామివారి దర్శనమునకు వెళ్ళి మరల ఈ సంగతి విన్నవించి, శ్రీస్వామివారు స్వహస్తములతో అందజేసిన విజూది, మరియు రక్ష తీసుకుని వచ్చిరి. శ్రీ స్వామివారి అనుగ్రహము కోరగా స్వామివారు 'తప్పక' అని అనుగ్రహించిరి. ఆలస్యము చేయక, వెళ్ళిన వారు తిన్నగా హాస్పిటల్‌కు వచ్చి నాకు విజూది పెట్టి, రక్ష కట్టిరి. స్వామివారి మూలికా తీర్థము కూడా తెచ్చిరి. అవి నాభార్య మరువక ప్రతిరోజు ఇస్తున్నది.

ఒకరోజు డాక్టర్లు 'అస్టియోగ్రామ్' చేస్తామని తేదీ నిర్ణయించిరి. మరల నా బావమరిది శ్రీస్వామివారి దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు ఈ విషయం శ్రీస్వామి వారికి విన్నవించిరి. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు "అలాగా చేస్తామన్నారా" అన్న ఒక్క మాట అన్నారు. మరునాడు డాక్టర్లు అస్టియోగ్రామ్ పోస్ట్‌పోస్ట్ చేశారు. శ్రీస్వామివారు రక్ష అనుగ్రహించాక ఆ రక్ష వలన నాకు మరల తీవ్రముగా నొప్పి రాలేదు. మెల్లమెల్లగా నా పరిస్థితి కుదుట పడుతూ వచ్చినది. శ్రీస్వామివారు నాకు రెండు మూడు సార్లు కలలో అభయహస్తముతో కనిపించారు. డాక్టర్లు అస్టియోగ్రామ్ వద్దం, హార్ట్ పరిస్థితి బాగానే ఉన్నదని, మందులతో కొనసాగవచ్చునని సన్నుతిస్తారే చేసిరి.

నాకు శ్రీశ్రీ స్వామివారు యిచ్చిన దివ్యబైషధాలతో గుండెపోటు, నొప్పి, తగ్గడమే కాకుండా షుగర్, బి.పి.లు కూడా హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా తగుపరిధిలోనే ఉన్నాయి. కొన్నేళ్ళుగా తీసుకుంటున్న ఇన్సులిన్ కూడా మానేసినాను. డాక్టర్లు చెప్పిన ప్రకారం టాబ్లెట్ వేసుకుంటున్నాను. మైల్డ్ డౌసులో వేసుకుంటున్నా షుగర్ కంట్రోల్ లో ఉన్నది.

ఏటన్నిటికీ కారణము శ్రీశ్రీస్వామివారి అనుగ్రహము, అపారమైన దయ,, కరుణ, వారి దివ్యబైషధాలు రక్షరేఖ, గాన క్యాసెట్ల వలన కోలుకోగలిగాననే సత్యము మీకు తెలియచేయుచు, కృతజ్ఞత భావన వ్యక్తపరచాలనే ఈ పుత్తరము వ్రాస్తున్నాను.

శ్రీస్వామీజీ వారి పర్యటనా పట్టిక

28-12-96	శని	మైసూరు - తిరువతి
30-12-96	సోమ	తిరువతి - విజయవాడ
01-01-97	బుధ	నూతన ఆంగ్ల సంవత్సరాది సందర్భముగా విజయవాడ ఆశ్రమములో పాదస్పర్శ అనుగ్రహము
02-01-97		
సుంచి		క్రియాయోగ తరగతులు (5వ తారీఖు మినహా)
07-01-97		
8-1-97	బుధ	విజయవాడ - గండిగుంట గండిగుంట - మంగినపూడి
9-1-97	గురు	గురునిలయ ప్రారంభోత్సవము, క్రియాయోగ తరగతుల ప్రారంభము

11-1-97	శని	క్రియాయోగ తరగతుల ముగింపు
12-1-97	ఆది	మచిలీపట్నంలో కార్యక్రమాలు
13-1-97	సోమ	మచిలీపట్నం - ఆకివీడు (భోగి)
14-1-97	మంగళ	సంక్రాంతి ఉత్సవాలు
17-1-97	శుక్ర	ఆకివీడు - భీమవరం
20-1-97	సోమ	భీమవరం - ఏలూరు
23-1-97	గురు	ఏలూరు - కైకలూరు
26-1-97	ఆది	కైకలూరులో దత్తాత్రేయ ప్రతిష్ఠ, “సం” దత్తనాథ దేవాలయానికి కుంభాభిషేకము
28-1-97	మంగళ	కైకలూరు - నూజివీడు (ధర్మాజీగూడెం మీదుగా)
1-2-97	శని	నూజివీడు - విజయవాడ
3-2-97	మంగళ	విజయవాడ - శ్రీకాకుళం (రాత్రి రైలు)
7-2-97	శుక్ర	శ్రీకాకుళం - విశాఖపట్నం (కారు)
10-2-97	సోమ	విశాఖపట్నం - కాకినాడ
13-2-97	గురు	కాకినాడ - రాజమండ్రి
14-2-97	శుక్ర	రథ సప్తమి, సూరప్ప పొండరికయాజి ఆరాధన
17-2-97	సోమ	రాజమండ్రి - విజయవాడ
20-2-97	గురు	విజయవాడ - గుంటూరు
22-2-97	శని	పూర్ణిమహోమ.
24-2-97	సోమ	గుంటూరు - నెల్లూరు నెల్లూరులో గురునిలయ ప్రారంభోత్సవము
28-2-97	శుక్ర	నెల్లూరు - మైసూరు

గమనిక:- పై కార్యక్రమాలలో స్వల్పమూర్ఖులు వుండవచ్చు.
వివరములకు దత్తపీఠము కార్యాలయమును
సంప్రదించవలెను.

Jaya Guru Datta

Sree Guru Datta

Respectful Pranams to Sri Swamiji

ANUBHAV

GROUP OF COMPANIES

Head Office:

11, Somesundaram Street,
T. Nagar, Madras 600 017

Branches at : Bombay, Bangalore, Mysore,
Hyderabad, Cochin, Calicut, Trivendrum, Coimbatore,
Salem, Trichy, Madurai, Thirunelveli, Nagercoil.

Branch Office :

Mr. Manohar

Branch Administration Manager
Anubhav Finance & Investments
1500, C.H. 67, "Golden Threshold"
6th Cross, K.R. Vanam
Mysore - 570 008
Phone: 565409

December 1996

BHAKTI MALA Monthly

Regd. No.29690/76, KANNADA KRNN.57, ENGLISH KRNN.91, TELUGU KRNN.74

Printed and published by K.V.Krishna Murthy For
Sri Bhakti Mala Trust, Mysore at Lakshmi Narasimha Mudrana
Sri Ganapathi Sachchidananda Ashram, Mysore - 570 004 (India)